

GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

De stichting stelt zich ten doel te komen tot een zinvolle benadering van het voorgeslacht Pors en daardoor dieper door te dringen in leven en streven van de voorouders van die naam, zodat een inzicht kan worden verkregen in hun levenswijzen, hun godsdienstige opvattingen en hun bezittingen en de sociale, economische, culturele en politieke omstandigheden waaronder zij leefden.

OVERPEINZINGEN BIJ HET INTREDEN VAN EEN NIEUW MILLENNIUM

Het is goed dat een mens zo af en toe eens even stilstaat bij zijn eigen sterfelijkheid en vergankelijkheid. Zo overviel mij ineens de gedachte dat allen die dit zullen lezen er aan het einde van de nieuw ingegane eeuw allang niet meer zullen zijn. Daaraan kunnen wij ook de vraag koppelen of onze stichting er dan nog wel zal wezen. Dit mogen wij toch zeer hopen, maar het zal afhangen van de vraag of de na ons komende generaties de fakkel van ons zullen willen overnemen.

Hoe dan ook, we laten een enorme hoeveelheid genealogisch en geschiedkundig materiaal na, goeddeels ontruikt aan archieven die mogelijk aan het einde van onze 21e eeuw ook verloren zullen zijn gegaan of door de tand des tijds zodanig aangevreten (verzu-ring) dat ze niet of nog nauwelijks te raadplegen zullen zijn.

Onze hoop blijft erop gevestigd dat na ons komende generaties ons werk zullen voortzetten. Voorlopig is elke nieuwe Pors-Post weer een stukje familiegeschiedenis dat aan ons nageslacht wordt doorgegeven.

Zonder zelfverheffing durven we te stellen dat we een uniek stuk familiegeschiedenis aan de vergetelheid hebben ontruikt, zo uniek en zo uitgebreid, dat we maar niet begrijpen kunnen dat sommige stamgenoten daarvan de waarde en betekenis niet inzien en zelfs te beroerd zijn daarvoor een paar luttele tientjes per jaar af te staan.

Maar dat ontmoedigt ons niet! Want wij hebben de waarde goed ingezien van de broederlijke en zusterlijke banden die we in de afgelopen jaren hebben mogen smeden. In onze tijd van materialisme en egoïsme is dat niet niks.

Laten we daarom voor een rijke erfenis blijven zorgen en ons nageslacht toeroepen: Bewaar ook dit pand u toevertrouwd!

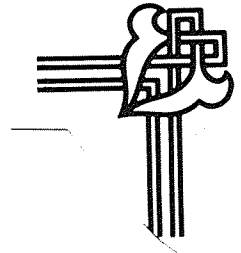
HENK

KOLOFON**VOORZITTER**

Henk Pors
 Bijendans 36
 2907 TA CAPELLE AAN DEN IJSSEL
 Telefoon (010) 450 20 80
 Fax (010) 451 80 16

TWEEDE VOORZITTER

Foeko Pors
 Eemstein 201
 3332 NL ZWIJNDRECHT
 Telefoon (078) 612 98 79

PENNINGMEESTER

Klaas Meijboom
 Van Rouwenoorststraat 9
 6721 TT BENNEKOM
 Telefoon (0318) 41 58 93
 e-Mail Meijben@SP-+.NL

SECRETARIS (TEVENS DATAVERWERKING)

Cor Pors
 Lierdererf 6
 7364 BE LIEREN
 Telefoon (055) 506 27 77
 e-Mail: c.pors@gse.net

FOTO-ARCHIEF

Lenie 't Hart-Pors
 Rondweg 58
 2922 EW KRIMPEN AAN DEN IJSSEL
 Telefoon (0180) 51 58 54

GENEALOGISCH ONDERZOEK

Floor Vos
 Blekerslaan 45
 3075 PA ROTTERDAM
 Telefoon (010) 485 89 75

VOORZITTER REÛNIECOMMISSIE

Jan Naujoks
 Mozartlaan 29
 3131 RT VLAARDINGEN
 Telefoon (010) 434 79 81

FELICITATIEDIENST / DONATEURSBESTAND

Willem-Johan Pors
 Ring 479
 3195 XJ PERNIS
 Telefoon (010) 416 96 94

ALGEMEEN ADJUNCT / REÛNIECOMMISSIE

Dirk Pors
 Ring 479
 3195 XJ PERNIS
 Telefoon (010) 416 96 94

VERZENDING PORS-POST / REÛNIECOMMISSIE

René Pors
 Brahmsstraat 28
 2901 HG CAPELLE AAN DEN IJSSEL
 Telefoon (010) 202 10 32

@@

DONATEURSCHAP

De jaarlijkse donatie – het abonnement op de Pors-Post inbegrepen – bedraagt minimaal f. 30,00. Men wordt donateur door dit bedrag te gireren op postbankrekening 33 79 325 van Familie Stichting Pors te Bennekom.

Extra vrijwillige bijdragen zijn zeer welkom.

Van de handelingen van het bestuur en de reüniecommissie wordt in de Pors-Post doorlopend verslag gedaan, zodat dit blad formeel ook als jaarverslag dient. Ook het financieel beheer wordt – na controle door een op de jaarlijkse algemene vergadering benoemde Kascommissie – in dit familie-orgaan verantwoord.

KORTE BERICHTEN

GEBOREN:

*Met vreugde verwacht,
vol liefde ontvangen,
Dit kindje teer en klein,
waar wij God dankbaar voor zijn.*

WIJ NOEMEN HEM REMCO

17 NOVEMBER 1999

Remco is 51 cm lang en weegt 3490 gram.

Rob en Mathilde Cluistra
Weth. Klerkstraat 96
4153 VM B e e s d.
Tel. 0345-681101.

PREDIKBEURT

Op zondag 5 december heeft Franck Meijboom, zoon van onze penningmeester Klaas Meijboom en diens echtgenote Ada, in zijn vroegere woonplaats Pernis een predikbeurt vervuld in de N.H. Gemeente aldaar. Naar verluid met grote waardering van de kerkgangers.

ZIEKENHUISOPNAMEN

Mijn verhaal begint eentonig te worden, zou Multatuli zeggen, maar op 21 november werd onze redacteur Henk Pors weer met vliegende vaandels en slaande trom per ambulance naar het St. Franciscus Ziekenhuis gebracht in verband met hartritmestoornissen.

Een paar ferme stroomstoten riepen het hart weer tot de orde, zodat hij op 25 november weer naar huis mocht terugkeren.

In de nacht van 14 op 15 november is onze donatrice mevrouw K.Pors-Mol in haar woning ten val gekomen, waarbij zij zich gelukkig niet ernstig verwondde.

Toch werd het noodzakelijk geacht haar naar het Ikaziaziekenhuis te Rotterdam over te brengen, waar men haar weer spoedig op de been bracht. Vorig jaar is zij ook al in haar woning gevallen

Zelfstandig wonen is niet langer verantwoord; eigenlijk nooit wanneer men de negen kruisjes al is gepasseerd. Onze beste wensen vergezellen haar.

MEVR. K.PORS-MOL

MAAK UW DONATIE OVER

Wij verzoeken onze donateurs NU hun donatie voor het jaar 2000 te willen overmaken op giro 3379325 van Penningmeester Familie Stichting Pors te Bennekom.

Voor extra vrijwillige bijdragen houden we ons zeer aanbevolen, ook met het oog op het de 25e jubileumreünie van onze stichting in 2001.

BRIEVEN AAN HET NAGESLACHT

Burgemeester Bonthuis van Nieuwerkerk aan den IJssel heeft een opmerkelijk initiatief genomen. Alle bedrijven en burgers konden voor f. 25,- een kaart kopen, waarop zij voor de bestuurders en de burgerij van de gemeente van het jaar 2100 een bericht konden vermelden. De opbrengst van de verkochte kaarten gaat naar een tehuis voor terminale patiënten, maar de kaarten zelf zijn op 15 januari jl. nabij het aquaduct "De Waterdrager" in een speciaal geprepareerde koker begraven. Het is de bedoeling dat de koker over honderd jaar weer wordt opgegraven en dat de inhoud dan zal worden tentoongesteld. Over honderd jaar kunnen de bestuurders van de gemeente dan kennisnemen van de suggesties en opvattingen van het voorgeslacht. Hopelijk kan het nageslacht daarmee zijn voordeel doen.

+++++

VEERTIG JAAR GETROUWD

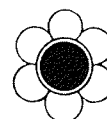
Op 26 november jl. waren onze donateurs ADRIANUS PORS en PIETERTJE VAN 't HOF, Lijsterbesstraat 24 te 3319 VK Dordrecht *v e e r t i g* jaar getrouwd. Hun kinderen en kleinkinderen schreven ons:

Op 26 november was het veertig jaar geleden dat onze geliefde ouders, opa en oma, elkaar trouw beloofden voor het leven.

Wij wensen hen de zegen van de HEERE toe, Die hen in hun trouwtekst beloofde: Zoekt Mij, en leeft. (Amos 5 : 4b)

Bas en Marja, Aad, Peter, Rien, Jan en Arno
Jan en Marry, Ad, Niels, Bas, Marlene, Marijn en Arend
Peter en Jolanda, Matthijs.

VAN HARTE GEFELICITEERD!

(Zie ook de volgende pagina)

Bestuur Familie Stichting Pors

XX

RECTIFICATIE

Op pagina 2310 van de vorige Pors-Post, vierde regel van onderaf, leze men *n i e t* "Gat zonder met" maar "Gat zonder Gat met op de achtergrond de Robbenoordse molen".

+++++

BESTE WENSEN UIT AUSTRALIË

Onze donateurs Theo Sommer en Maria Pors (Australië) waren op 10 december 45 jaar getrouwd. Wij wensen beiden nog een lange en gelukkige levensweg toe.

Bij gelegenheid van de jaarwisseling schreven zij: *Enjoy Pors-Post and please, Keep the good work!*

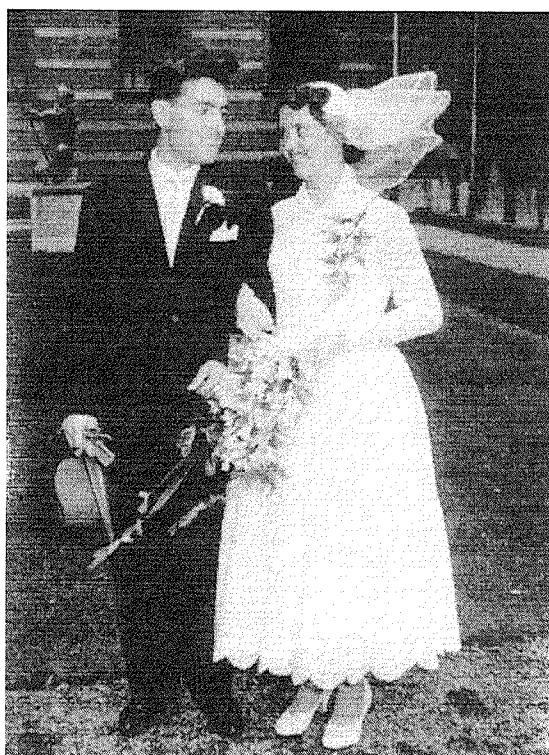
Dat nemen wij ons van harte voor, familie Sommer. En fijn dat jullie bij ons horen.

MERKWAARDIGE RECLAME VOOR BOLS CORENWIJN

Verschillende Porsen kregen van Bols Coren wijn fotokopieën toegestuurd van trouwboekjes, foto's en uittreksels uit de bevolkingssregisters met de mededeling dat een goede vriend, Nico Plompe, werkzaam bij het Centraal Bureau voor Genealogie te Den Haag, zijn medewerking zou verlenen aan de samenstelling van een stamboomboekje. In de eveneens meegezonden bijlage wordt behoorlijk reclame gemaakt voor Bols Coren wijn, als zou ons voor geslacht een geweldige pré hebben gehad voor dit drankje.

We vinden het maar een rare manier van reclame maken en kunnen ons bijna niet voorstellen dat het Centraal Bureau voor Genealogie aan Bols namen en adressen zou hebben verstrekt van Porsen, laat staan fotokopieën zou hebben gemaakt om deze drankreclame te ondersteunen. Er is immers ook nog zoiets als de Wet Persoonsregistratie die de privacy van de burgers beschermt.

We zullen er t.z.t. zeker meer over horen. Intussen raden wij onze lezers aan niet in te gaan op het verzoek van Bols meer informatie over de korenwijn aan te vragen.

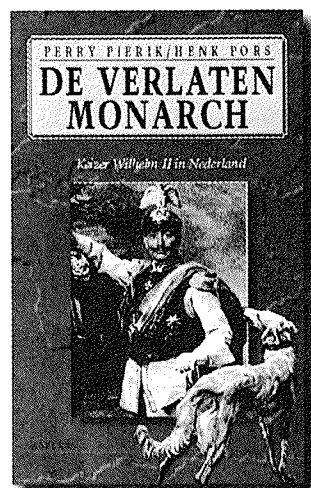
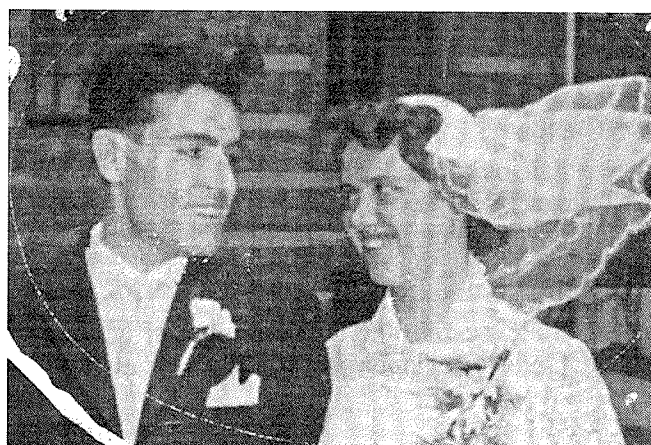

ADRIANUS PORS EN
PIETERTJE VAN 't HOF

in de "tuin" van het Rotterdamse stadhuis
op 26 november 1959.

Op dit plekje hebben al heel wat Porsen
gestaan, ook de redacteur van de Pors-
Post....

Blij en verliefd! Het gedenken meer dan waard! (Kijk maar op pag. 2327)

Advertentie:

is een boek, geschreven door Perry Pierik en Henk Pors, een uitgave van "Aspekt" te Soesterberg, prijs f. 39,90. Ook via de boekhandel verkrijgbaar.

Het boek bevat de levensgeschiedenis van de vm. Duitse keizer Wilhelm II.

PIET EN JANNY PORS-REEDIJK 50 JAAR GETROUWD.

Op 20 oktober 1999 was het precies vijftig jaar geleden dat PIET PORS en JANNY REEDIJK elkaar het ja-woord gaven. Piet en Janny hebben nog getwijfeld of zij deze heugelijke dag wel zouden vieren en hoe. Die twijfel bleek na afloop van de avond volledig ten onrechte te zijn geweest. Beiden hebben volop genoten van de avond die zij samen met familie en vrienden onder genot van een heerlijk buffet met een aangename achtergrondmuziek hebben doorgebracht.

Door de Oud-Beijerlandse burens werden ze nog eens extra in het zonnetje gezet en vlak voor de aanvang van het buffet werden ze verrast door het voordragen van een gedicht door hun vier kleinkinderen Corina, Janita, Pieter en Laurens. De avond vloog voorbij en voor ze het wisten was het tijd voor de koffie en om naar huis te gaan.

PIET EN JANNY IN EEN OPPERBESTE STEMMING

Toen Janny 's morgens de voordeur open deed zag ze dat de hele voortuin door de burens versierd was. Daar hadden ze helemaal niets van gemerkt. Tot die versiering behoorde het cadeau van de burens: een tuinbankje.

De feestelijkheden begonnen toen Piet en Janny werden opgehaald door een Old-timer, een gigantische witte Chevrolet uit 1955. Een waar "slagschip". Met deze auto hebben ze een tochtje gemaakt langs de kerk en het gemeentehuis in Strijen waar zij destijds getrouwd zijn.

Na dit tochtje kwamen ze aan bij 't Stammineeke, het restaurant dat behoort bij de camping die ze in 1986 hebben verkocht voordat ze in Oud-Beijerland gingen wonen en waar de feestelijkheden hebben plaats gehad.

Op naar de diamanten bruiloft!

DONATEUR WORDEN? STUUR ONS EEN BRIEFKAART

@@

ZEER WELKOM

in onze Porsenkring heten wij mevr. K.M. Pors-Van der Poel, Varenhof 310 te 3069 KM Rotterdam. Dat haar goede voorbeeld nagevolgd worde!

INFORMATIE GEVRAAGD

Onze Ledenadministratie (zie kolofon op pagina 2315) zou gaarne nadere inlichtingen ontvangen omtrent het echtpaar W. van Hamburg/B.M. van Hamburg-Pors, dat in 1976 nog aan de Ring 523 te Pernis woonde. Mogelijk is dit echtpaar reeds overleden, maar voor de adressen en eventuele nadere bijzonderheden omtrent de nakomelingen zijn wij eveneens dankbaar.

AUSTRALIË

Sjanie Smith-Hoornweg zond ons met Oudejaar uit het verre Australië een leuke fax met de beste wensen voor ons allen. Naar goed vaderlands gebruik had zij de olieballen al gebakken en de Hollandse boterkoekjes en kerststaven alsmede een heerlijke Australische vruchtentaart stonden ook al klaar.

Voor haar waarderende woorden over het werk van onze stichting zijn wij haar erkentelijk. Haar echtgenoot David dankte voor de "Kerstbrief" van Foeko. Moge het onze Australische donateurs goed gaan in 2000.

DANKBETUIGING

Mevrouw A.M. Scholten, Luchtenburg 19 te 3328 AM Dordrecht schreef ons:

Vandaag ontving ik de Pors-Post waarin mijn vader werd herdacht. Ik moet u zeggen dat ik daarvan onder de indruk ben.

Mijn vader heeft altijd zeer met de stichting meegeleefd en ik begrijp nu iets van de warme genegenheid die hij voelde voor de Porsen en die hij ook van de Porsen mocht ontvangen. Ik wilde u namens de familie zeer bedanken voor uw afscheidswaarden.

Tenslotte: Ds. J. de Kievit is ook nog aan de Porsen verwant. Er is in uw familie ooit eens een Fem de Kievit met een Pors getrouwd en ook is er sprake van ene Cornelis Kievit. die met Maria Pors gehuwd was.

Jan de Kievit is zeer geïnteresseerd in de Kieviten en ik heb hem dan ook op uw stichting attent gemaakt.

Noot van de redactie: Wij denken dat onze secretaris (zie kolofon) meer informatie weet te verstrekken.

*****|

PORSEN ALS KOSTERS

INGEZONDEN

Mevr. Corrie W. Koote-Pors, Kosterij Oosterkapel, Godijn van Doormaalstraat 120 te 3067 JK Rotterdam, schreef ons:

In de laatste Pors-Post Nr. 73 las ik het stukje "Koster boven Koster". Jammer dat je nu weer een correctie moet schrijven, want ik ben al sinds 1 februari 1998 koster en wel van de Oosterkapel aan de Ringvaartweg 123 te Rotterdam. Dit kon je natuurlijk niet weten en ik vind het ook helemaal niet zo erg. Dan had ik maar eerder moeten reageren na de vorige Pors-Post. En dat ben ik vergeten. In ieder geval weer kopij voor de volgende uitgave.

Even wat informatie over de Oosterkapel:

Het is een Nederlands Hervormde kapel die in 1947 is gebouwd. De vorige kapel, die in 1933 is gebouwd, moest op last van de Duitsers in 1943 worden afgebroken omdat ze in het schootveld stond van de kanonnen voor de verdediging van Rotterdam. De Duitsers hielden er rekening mee dat de geallieerden Nederland zouden binnenvallen.

In de kapel zijn 143 zitplaatsen. Zij wordt elke zondag trouw bezocht. Het aantal kerkgangers bedraagt 70/80.

In de kapel wordt regelmatig getrouwd, want daar leent de kapel zich erg goed voor. Het is een gezellige en intieme ruimte die enkele jaren geleden weer geheel is opgeknapt. Daarnaast is er elke woensdagmiddag een kinderclub. Ook is er een bijbelkring en er worden ook vergaderingen gehouden. Zo zijn er veel activiteiten.

Het is een baan van 18 uur (soms heel wat uurtjes meer), die ik samen met mijn man doe. Ik hoop het nog een aantal jaren te mogen doen.

Ik hoop je hiermee van dienst te zijn geweest.

Corrie Koote-Pors

Naschrift van de redactie:

Bedankt, Corrie! In elk geval blijkt uit de betreffende artikelen dat de Porsen over het algemeen nogal actief zijn op het kerkelijk terrein. We hebben onder onze donateurs veel ouderlingen en diakenen, predikanten, theologische studenten en organisten en nu ook, zoals blijkt, heel wat kosteren en kosteressen!

Het is opvallend hoeveel Porsen uit verschillende generaties kerkelijk betrokken zijn. In vergelijking met andere geslachten is die betrokkenheid een van onze meest opvallende kenmerken.

LAAT U EEN ERFENIS NA? DE FISCUS WEET DAN GOED RAAD MET UW ERFGENAMEN.

De laatste tijd krijgen wij nogal eens vragen over successierechten. U kunt die gemakkelijk aan de weet komen door de belastingtelefoon, een notaris, een accountant of een belastingconsulent te bellen, maar enfin, we zullen het u gemakkelijk maken en hieronder de belangrijkste tarieven maar eens vermelden:

Laten we eens aannemen dat u f. 150.000,- nalaat aan een van uw kinderen. Die betaalt daarvan ongeveer f. 14000,- aan successierechten. Laat u dit bedrag na aan uw kleinkind, dan pikt de fiscus daarvan maar liefst f. 22000,- in. Een broer of zus - en zelfs een ouder - dient van de geërfde f. 150.000,- zelfs f. 70.000,- aan de fiscus af te staan.....! Hoe groter de erfenis, hoe hoger de successierechten. Bedraagt de erfenis f. 300.000,-, dan wil de fiscus daarvan f. 36000,- hebben....

Zit het merendeel van uw vermogen in uw huis, dan is het verstandig uw woning op papier aan uw kind(eren) te verkopen. "Op papier", herhalen wij, want u blijft gewoon in het huis wonen. Eventueel huurt u dan het huis van uw kinderen. Zo'n transactie moet wel via de notaris worden geregeld. De wetgeving is heel ingewikkeld en er kruisen veel haken en ogen het pad. Ook u heeft baat bij het verkopen aan de kindereen, want u hoeft uw huis niet op te eten. Voor de kinderen is het profijt dat een bewoond huis is ongeveer 40% minder waard dan een lege woning. Dat scheelt later nogal wat in de te betalen successie.

Uit ervaring weten wij dat er heel wat Porsen zijn die hun nalatenschap maar slecht hebben geregeld en het zelfs niet nodig vinden een testament te maken. Vaak zitten de erfgenamen later met ellende.

Ga daarom eens met een notaris praten en maak in elk geval een testament! Voor de kosten hoeft u het echt niet te laten!

@@

IN 2001: 25 JAAR FAMILIESTICHTING

In 2001 zal D.V. onze 25e (jubileum)reünie worden gehouden. Naar traditie hopen we dan weer in de oude Charloisse kerk bijeen te komen en daarna aan onze donateurs een bijzonder en feestelijk programma aan te bieden.

We zijn al bezig erover na te denken.

Indien er donateurs zijn die ons goede ideeën aan de hand kunnen doen, nodigen wij hen daartoe gaarne uit. Zij worden verzocht zich telefonisch of schriftelijk in verbinding te stellen met de voorzitter van de Reüniecommissie, Jan Naujoks, Mozartlaan 29 te 3131 RT Vlaardingen, tel. 010-434 79 81.

Bij voorbaat dank voor uw reactie!

*Ik lag en sliep gerust,
van 's HEEREN trouw bewust.*

Vanmorgen is in haar slaap overleden onze lieve zorgzame moeder,
groot- en overgrootmoeder

Maria Elisabeth Cornelia Kolsters - Pors

sedert 7 januari 1996 weduwe van Johannes Kolsters

in de leeftijd van 89 jaar.

Verdrietig zijn we om haar heengaan maar tevens dankbaar
dat haar verder lijden bespaard is gebleven.
Nu is zij in Gods heerlijkheid opgenomen.

*Onze dank gaat uit naar het personeel
van verpleeghuis "De Sterrenlanden" voor de liefdevolle verzorging.*

Dordrecht: Ans van Oorscot - Kolsters
Jan van Oorscot

Dordrecht: Corrie Poot - Kolsters
Herman Poot

Dussen: Jeanette Pollema - Kolsters
Rob Pollema

Dordrecht: Henk Kolsters
Ria Kolsters - Mol

Klein- en achterkleinkinderen

Dordrecht, 3 december 1999

Correspondentie-adres:

A. van Oorscot - Kolsters, Theophile de Bockstraat 2, 3314 VP Dordrecht

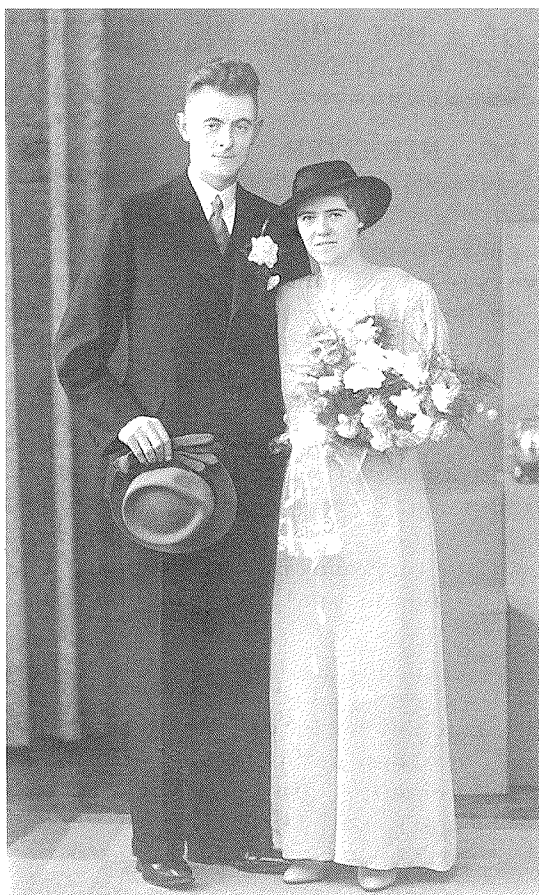
MARIA ELISABETH CORNELIA PORS was een dochter van Cornelis Pors (Rotterdam 20 juni 1885 - 31 juli 1970) en van Cornelia Geertruida Molendijk (Rotterdam 13 juli 1889 - Rotterdam 24 mei 1977).

Zij werd op 5 juli 1910 geboren; haar man Johannes Kolsters werd geboren te Dordrecht op 14 maart 1908. Hun huwelijk vond plaats te Dordrecht op 2 december 1936.

Zij waren trouwe reüniebezoekers, door iedereen gewaardeerd om hun minzaam gedrag. Wij houden hun nagedachtenis in ere, dankbaar voor wat zij ook voor ons hebben betekend.

Mogen zij rusten vrede.

BOVENSTE FOTO:

1. Nico Pors;
2. Gerda Pors-Den Otter
(overleden);
3. Arie Pors
(overleden);
4. Riet Pors-Bekker;
5. Johannes Kolsters,
(overleden);
6. Maria Elisabeth Cor-
nelia Kolsters-Pors,

overleden).

HUWELIJSFOTO VAN JOHANNES KOLSTERS EN ELISABETH PORS

HET ECHTPAAR KOLSTERS-PORS OP 4 MEI 1995, DE VERJAARDAG VAN
VADER JOHANNES KOLSTERS.

=====

IN MEMORIAM DOOR DS. NIEMEYER

=====

In de vroege ochtend van vrijdag 3 december overleed Zr. Kolsters. Ondanks haar hoge leeftijd en haar dementie overviel het ons. De dag daarvoor waren haar dochters nog bij haar geweest en hadden ze het nog goed samen gehad.

Dinsdag 7 december werd zij begraven. Zij die er waren zullen met mij onder de indruk gekomen zijn door de wijze waarop de familie haar herdacht. De beide kleinzoons die voor hun oma musiceerden; een ontroerend gedicht van een der kleindochters. En zoon Henk die zijn moeder heel herkenbaar en met veel liefde typeerde als "de vrouw naast zijn vader". N a a s t zijn vader.

Zij aan zij in mooie dagen. Ook in moeite en verdriet die hun niet bespaard zijn. Ze vulden elkaar kostelijk aan en beleefden dat heel bewust als een geschenk van de Heere.

Br. en Zr. Kolsters voegden zich eind jaren zeventig bij onze kerk (Gereformeerd vrijgemaakt - redactie). En ze voelden zich meteen thuis en op hun plaats. Velen zijn bij hen aan huis geweest. Om hen op te zoeken, om hen voor de kerk te halen, om bij br. Kolsters te zijn als zijn vrouw naar de kerk ging. Hun hartelijkheid en betrokkenheid, hun vriendelijkheid en hun gastvrijheid waren een verkwikking.

En als je, zoals ik meer dan eens mocht meemaken, heel de familie samentrof, dan merkte je de verbondenheid met elkaar en ook het gelovige stempel dat op de opvoeding was gedrukt. Een - in de goede zin van het woord - ouderwetse familie. Het deed goed om dat mee te mogen maken in de wereld van vandaag.

Met de naam Kolsters-Pors verdwijnen twee Dordtse namen uit de gids van onze "import-gemeente". Gelukkig komt het er uiteindelijk niet op aan of je in Dordt geboren bent. Wel of je in Sion geboren bent en genoteerd staat Ps. 87) Daar wordt geen naam uitgeschreven. Daar hebben Gods kinderen een eeuwige naam geschreven in het bloed van onze Heiland. Aan deze Heiland dragen wij kinderen, klein- en achterkleinkinderen Kolsters op. In de hoop dat onze wegen elkaar nog wel eens kruisen.

=====

NOOT VAN DE REDACTIE:

Bij de informatie die ons met betrekking tot de begrafenis van onze donatrice mevr. Kolsters-Pors werd gezonden, bevonden zich ook een ontroerende toespraak van haar zoon Henk en de rouwpre-dikatie van Ds. Niemeyer. Deze stukken worden in ons archief be-waard en zijn uiteraard te allen tijde voor belangstellenden ter inzage.

De kinderen Kolsters zijn ook h a l v e Porsen, zoals wij alle-maal trouwens! en zouden dus prima passen binnen het raam van on-ze stichting. Ze moeten er maar eens over nadenken. Hun moeder zal op onze komende reünie worden herdacht. Daarbij zijn zij in geval welkom.

=====

5 juli 1999

Op e e n na oudste kleindochter met twee kinderen op verjaars-visite bij oma in Verpleeghuis "De Sterrenlanden"

=====

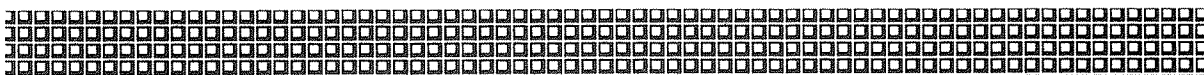
VIJFENVEERTIG JAAR

GETROUWD

Op 17 mei zijn Henk Pors en Maria Johanna Bekker uit Capelle aan den IJssel 45 jaar getrouwd. Zij zullen deze heugelijke dag samen met hun kinderen Michèle, Anja, René en Caroline en hun kleinkind Rik "ergens in Limburg vieren en herdenken. "En daarbij moet het echt blijven", aldus Henk... "Wij maken er maar geen groot familiefeest van". Het bestuur wenst het jubilerende echtpaar van harte geluk!

BESTUUR

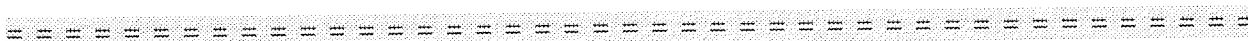

SPELLINGSPERIKELLEN

In de Pors-Post geven wij in historische artikelen altijd de schrijfwijze weer zoals wij die in de akten aantreffen. Men zal gemerkt hebben dat de oude spellingen soms van elkaar verschillen. In het Middelnederlands werden de woorden fonetisch (naar de klank) geschreven, maar een spellingsvoorschrift ontbrak. Iedereen schreef de woorden maar op zoals die gehoord werden, bij voorbeeld *goet* en *dach*. Pas in de vijftiende eeuw komt er wat verbetering in de spelling onder invloed van de boekdrukkunst. Nog in 1934 stelde minister Marchant een commissie in ter vereenvoudiging van en eenheid in de Nederlandse taal.

In 1945 werd een gemengde Vlaams-Nederlandse commissie in het leven geroepen, waarvan de besluiten omtrent de spelling v e r p l i c h t werden voorgeschreven in onderwijs en administratie.

Behalve dat men vroeger maar opschreef zoals men het meende te horen, waren er ook nog de dialecten die grote verschillen opleverden tussen de ene streek van ons land en de andere. De genealoog en de historicus hebben daar bij hun onderzoekingen mee te maken. Ook de schrijffletters verschillen soms en vaak moet je ook maar ontdekken wat een gebezigde afkorting nu eigenlijk betekent. Maar als een woord echt moeilijk is, zetten we in de P.P. de betekenis er wel bij.

EEN RUZIE IN DE CHARLOISSE HERBERG MET DODELIJKE AFLOOP

Op 20 februari 1651 verschenen voor het Charloisse gerecht de herbergier Geen Pieters Koot en diens vrouw Sijtje Lauwerens, Jan Heyndricx van Pelt (plm. 25 jaar oud), Adriaen Lenaerts (plm. 20 jaar oud) en Dirckje Sijmons Pors (plm. 23 jaar oud).

Terwijl Dirckje Sijmons Pors buiten de zaal moet wachten, hoort het gerecht eerst de overige getuigen. Zij verklaren dat zij "sondaechs voor cormis" (voor de Kerst) in de herberg waren "om een kan biers of twee te drincken". Zij waren daar niet alleen, want "neffens andere personen" waren daar ook Cornelis Heyndricx en Gerrit Pieters Pors.

Cornelis Heyndricx had ruzie gezocht met een van de andere bezoekers van de herberg, Cornelis Barendrecht. Cornelis Heyndricx had kennelijk een kwade dronk over zich, want Sijtje Lauwerens, de echtgenote van de waard, bevestigde deze "weringh" (ruzie). Ook met Gerrit Pors had Heyndricx een felle woordenwisseling.

Cornelis Heyndricx en Cornelis Barendrecht waren weggegaan, maar toen zij "opte dijk" liepen, hadden zij weer rechtsomkeert gemaakt en weer naar de herberg teruggekeerd. Daar had Heyndricx "met veel onstuymige woorden" Gerrit Pors aangesproken en zelfs zijn mes getrokken.

Sijtje Lauwerens verklaarde dat Gerrit Pieters Pors toen "genootsaeckt is geweest sijn lijff te salveren (beschermen) en Cornelis Heyndricx "ter noot gequetst" (zich uit noodweer verdedigd) had. Gerrit Pieters Pors had zich kennelijk nogal fors geweerd, want Heyndricx was als gevolg daarvan "vijff dagen daer naer gestorven".

Getuige Jan van Pelt verklaarde dat Gerrit Pieters Pors zeker niet geslagen zou hebben als Heyndricx hem niet zo beledigd had door hem "een grasdieff" te noemen en zijn mes te trekken.

Tenslotte wordt Dirckje Sijmons binnengelaten en zij vertelde dat zij Heyndricx "op sijn doot bedde" was komen bezoeken. Zij had Heyndricx horen zeggen: "Ick vergeef Gerrit Pieters Pors uit gront van mijn herte ende ick hebt hem al lang vergeven" en "dat hij op niemant geen quat hebt offe gemoet en droegh offe hadde". Of, in ons taalgebruik, dat hij niemand enig kwaad toedroeg of verwijten maakte.

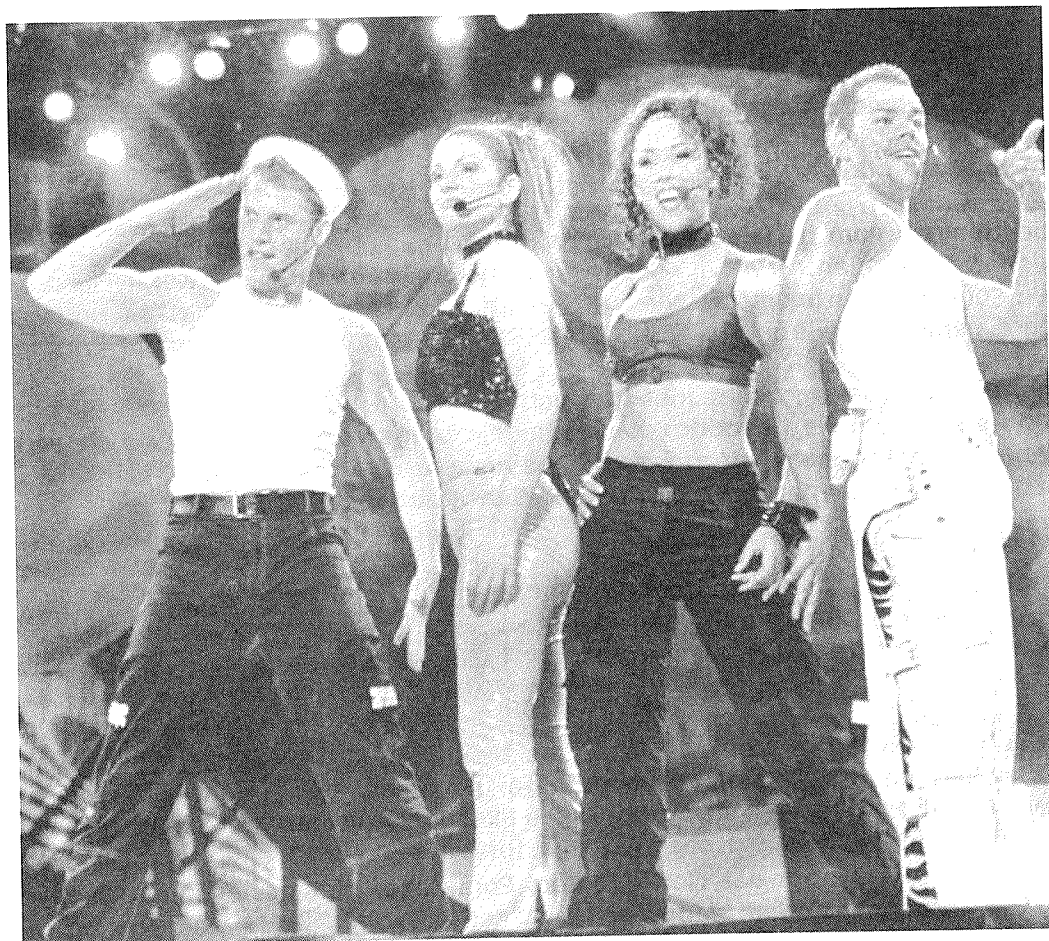
We moeten hier wel bij aantekenen dat de verklaring van Dirckje Sijmons Pors de verklaring van een familielid van Gerrit Pieters Pors was, hetgeen gereede twijfel aan de objectiviteit of aan het waarheidsgehalte van haar verklaring kon geven. Hoe dan ook, doordat Heyndricx een mes had getrokken, kon het Charloisse gerecht bijna niet anders dan tot noodweerecxes concluderen en het sprak Gerrit Pieters Pors vrij.

Er was weer eens drank in het spel. En drank maakt meer kapot dan ons lief is.

"VENGA-BOY"

Gezien op RTL 4 op 6 januari te 17.05 uur een "interview" met jonge mensen die "het al gemaakt hebben in de wereld". Daarin zagen we o.a. de ons verder niet bekende 21-jarige ROBIN PORS die een internationale carrière als popster bij de VENGA-BOYS heeft opgebouwd.

Omdat aan Robin nauwelijks vragen van enige betekenis werden gesteld, mochten ook geen terzake doende antwoorden worden verwacht. De enige informatie die wij aan het kwalitatief matige interview konden ontleen was dat Robin de hotelschool heeft bezocht. Wie ons nader kan informeren wordt daartoe bij dezen hartelijk uitgenodigd.

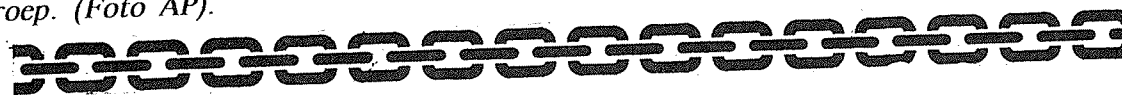
VENGA-BOYS

.....
 Foto uit "De
 Telegraaf" van
 24 januari jl.
 =====

*In de Indiase
 hoofdstad Bom-
 bay verdrongen
 gillende tieners
 elkaar om een
 glimp te kunnen
 opvangen van
 de razend popu-
 laire Nederlan-
 se popformatie
 de Venga-Boys.*

*Meer dan 3000
 fans waren spe-
 ciaal naar de
 "World Concert
 2000" gekomen
 om de Neder-*

*landers te kunnen bewonderen.
 Roy, Denice, Kim en Robin (Pors). van links naar rechts. waren om hun nieuwe cd Kiss te
 promoten, naar India gekomen alsof dat de gewoonste zaak van de wereld was. De popster-
 ren hebben dan ook wel voor hetere vuren gestaan nu ze niet alleen in eigen land maar ook
 constant aan de top van de Engelse hitparades prijken.
 Ook Amerrika is dolenthousiast over de door disjockey Wessel van Diepen bedachte zang-
 groep. (Foto AP).*

STUUR ONS UW FAMILIEBERICHTEN. WIJ HOUDEN ONS
 OOK AANBEVOLEN VOOR FAMILIEPORTRETTEEN EN POR-
 SENVERHALEN. LATEN WE S A M E N ZORGEN VOOR
 EEN INTERESSANTE EN INFORMATIEVE PORS-POST
 @@@@

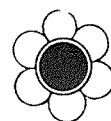

WIE ZIJN DIT?

In de zo kwistig door Bols verspreide reclame voor Corenwijn werd o.a. ook nevenstaande foto afgedrukt. Wij weten dat het de familie Pors-Van Nugteren betreft (JOHANNES PORS, zoon van Cornelis Pors en Adriaantje van Nieuwland en BASTIAANTJE VAN NUGTEREN, dochter van Pieter van Nugteren en van Sijgje Beeling.

Wie kan ons mededelen welke personen (van links naar rechts)

op deze foto staan, liefst aangevuld met genealogische data? Bij voorbaat hartelijk dank!

"VREEMD KIND" OP SCHOOT

In Londen is een onderzoek gepubliceerd waaruit blijkt dat in Engeland een op de tien kinderen van een andere man dan van de wettige echtgenoot afkomstig is. De zegswijze: "Hij is er een van de melkboer", kan daarom wel eens waarheid zijn.... De Engelse onderzoekers beweren voorts dat 38% van de vrouwen en 55% van de mannen eens of meerdere malen overspel heeft gepleegd.

Heel wat stamreeksen zouden veranderd moeten worden, indien in plaats van de wettige vaders de biologische vaders konden worden genoemd. DNA-onderzoek zou ook aanleiding kunnen zijn tot wijziging van stamreeksen....

Heel wat vaders hebben een kind opschoot dat niet de hunne is. En soms zijn die vaders er ook nog van overtuigd dat de kinderen op hem lijken....

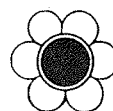
DANK VOOR DE VELE KERST- EN NIEUW- JAARSWENSEN.

Wij danken zeer hartelijk voor de vele Kerst- en Nieuwjaarswensen die we mochten ontvangen, voor ons altijd een bewijs dat onze donateurs zich met ons verbonden gevoelen.

Het wachten is nu weer op de vakantiekaarten.

GEEN FELICITATIE- KAART ONTVANGEN?

Een aantal donateurs blijkt in december geen verjaardagskaart te hebben ontvangen. Zelfs in Pernis (en dat valt ons zwaar tegen!) hebben "grappenmakers" met vuurwerk de brievenbussen opgeblazen....

ABONNEERT U OP DE PORS-POST. WORDT DONATEUR

DE NAAM "CLEMENT"

Onder de vele voornamen die mannelijke Porsen hebben gedragen, komt ook de naam "Clement" (ook wel "Klement" geschreven) voor. Zo kennen wij uit onze genealogische tabellen:

* Clement Lenaertsz. Pors, die in 1649 "int hoochkoor" van de Charloisse kerk werd begraven

en

* Clement Pieterse Pors, die in 1643 huwde met Lijntje Cornelis Nagchtegaal.

Maar ook in onze tijd werd deze voornaam nog wel aan Porsen gegeven. Maar deze voornaam geraakt tegenwoordig steeds meer in onbruik.

De naam "Clement" heeft ongetwijfeld te maken met de Charloisse kerk van 1462 die op last van Karel de Stoute is gebouwd. Het was een houten kerkje, bestemd voor de boeren en vissers in het Charloisse gebied. Karel de Stoute gaf ook opdracht dat de kerk aan Sint Clemens zou zij gewijd. Deze Sint Clemen(t)s was van het jaar 91 tot 97 paus van de katholieke kerk door welke hij – derde opvolger van Petrus – ook als heilige wordt vereerd. Clemens schreef een brief aan de kerk van Corinthe in Griekenland, waar een schisma heerste. In die brief bepleit hij het primaat van de paus van Rome als hoogste geestelijke gezagdrager van de kerk. Onder keizer Trajanus stierf hij de marteldood. De katholieke kerk heeft de 23e november als zijn gedenk- en feestdag aange-merkt.

Hoe kwam Karel de Stoute er bij om het nieuwe kerkje aan Sint Clemens te wijden? Het antwoord op die vraag kan waarschijnlijk gevonden worden in het volgende:

Clemens stierf de marteldood doordat hij met een anker om de hals in zee is geworpen. Die gebeurtenis werd door een grote menigte van mensen, maar ook door ene Cornelius en ene Phebus vanaf het strand waargenomen. Volgens een vijftiende-eeuwse legende gebeurde er toen een wonder! Cornelius en Phebus baden dat God hun de weg zou willen wijzen naar het verdronken lichaam van Clemens. En terwijl zij baden trok de zee zich drie mijlen van het strand weg. Cornelius en Phebus gingen door het aldus ontstane pad, dat sterk herinnert aan de doortocht van de Israëlieten door de Rode Zee, en zagen toen een marmeren tempel waarin zich een tombe bevond met Clemens dode lichaam. Het anker lag nog naast hem. Sedertdien wijkt de zee daar elk jaar drie mijlen terug om de gelovigen toegang te verlenen tot het lichaam van de heilige Clemens.

In de oude legende wordt dit mirakel als volgt omschreven:

Cornelius en Phebus "en die begonden de beden (begonnen te bidden) dat onsen heer sijn martelaers lichaem wisen (wijzen) zoude. Ende te hant (en meteen) ghinc die zee drye mijlen wech, ende si ghingen daer droeg (droog) door. Ende vonden daer een woninghe als een tempel gemaect van marmorstenen. Ende daer vonden si in een sarcke (kist) Sinte Clemens lichaem, ende den ancker neven hem. Ende sijnen jongheren (leerlingen) worden gheopenbaert dat si hem van daer niet voeren (wegnemen) soudon, want alle jaer opten dach (dag) dat hi ghepassijt (gestorven) was seven daghen lanck soe gaet die zee drie mijlen verre wech ende geeft droghen wech toe sijnen lichaem".

De vrome verbeelding van de mensen in Karel de Stoute's tijd heeft gelijkenis gezien in het terugwijken van de zee door de drooglegging van de ingedijkte gronden van de Riederwaard. De nieuwe kerk werd geïdentificeerd met de marmeren tempel waarin Sint Clemens' lichaam rustte. Karel de Stoute heeft – vermoedelijk met de bovenom-

schreven legende en de droogleggingen rondom Charlois in gedachten – de bevolking in het drooggelegde gebied onder de voortdurende bescherming van Sint Clemens willen plaatsen.

Er is niet veel fantasie voor nodig om nu te veronderstellen dat onze vrome katholieke voorouders ook hun kinderen naar deze beschermheilige wilden vernoemen. Ook na de reformatie, want katholieke gebruiken waren zo'n algemeen religieus en cultureel goed, dat die ook bij de hervormden nog lang in zwang bleven. Zo weten wij uit de geschiedenis dat onze gereformeerde overwinteraars op Nova Zembla daar toch ook het Drie-Koningen-Feest vierden.

Ook nu nog kennen wij te Charlois de Clemensstraat!

De Sint Clemenskerk, voor welks bouw in 1462 opdracht werd gegeven, is vermoedelijk in 1467 gereed gekomen. Volgens de geschiedschrijvers werd het kerkgebouw in 1511/12 versterkt of zelfs geheel vervangen. In 1567 werd in deze kerk voor het eerst op hervormde wijze gepreekt. Volgens J.W. Regt (Geschied- en Aardrijkskundige Beschrijving) had de kerk een kleine toren, maar na 1592 werd er een tweede aan toegevoegd, die, ofschoon niet echt hoog, in de kerkelijke rekeningen "de hoge toren" wordt genoemd.

In 1660 werd deze "hoge" toren tot de tegenwoordige verbouwd en wij weten dat dit gebeurde toen Leendert Ariens Pors president-schepen van Charlois was. Toen werd ook de wapenpartij met o.a. het familiewapen Pors, boven de toreningang aangebracht. De wapens in deze wapenpartij zijn die van Leendert Ariensz. Pors, Dirck Crijnen Huyser, Eeuwout Aertsz Verschoor, Pieter Ariensz. Coninck, Cornelis Woutersz. Verduyn, Staes Dircksz. van Jaersvelt en Dirck Cornelisz. van de Spuy.

Aan de voorzijde van de toren is een inscriptie te aangebracht, waarop te lezen is:

DOE MEN 1660 HEEFT GESCHREVEN OF GESEYDT HEEFT FRANCOIS VAN DIEST DE EER-
STE STEEN GELEYD.

Francois van Diest was toen het tienjarige zoontje van de schout van Charlois.

DE BEGRAAFPLAATSEN VAN CHARLOIS

De huidige begraafplaats van Charlois is gelegen aan de Charloisse Legendijk.

Wij zijn bezig met uit te zoeken welke Porsen in de loop van de tijd op deze begraafplaats ter aarde zijn besteld. Ook nu zijn daar nog verschillende Porsengraven te vinden. Op het parkeerterrein bevindt zich een monument, waarop te lezen valt dat daar de overblijfselen rusten die indertijd zijn opgegraven toen de oude begraafplaats aan de Sluisjesdijk moest worden geruimd in verband met het graven van de Waalhaven en de uitbreiding van de stad Rotterdam.

Op deze begraafplaats waren veel Porsengraven te vinden, maar helaas zijn de begraafboeken weer eens zoek geraakt..... Indertijd hebben wij de kerkboeken van Hoogvliet ook al moeten "redden", waarvoor wij zelfs de Inspecteur der Rijksarchieven moesten inschakelen. Wij hopen nog steeds dat de registers van de begraafplaats Sluisjesdijk nog eens boven water komen, want zij bevatten ongetwijfeld veel genealogische informatie.

De oude begraafplaats aan de Sluisjesdijk werd gesticht in 1828. Daarvóór begroef men de Charloisse doden rondom de oude Charloisse kerk. Wie daar begraven zijn, weten we ook niet, want ook daarvan zijn geen aantekeningen bewaard gebleven. Wie in de kerk begraven werden, weten we wel, dank zij de jaarrekeningen van de kerkmeesters. Wij publiceerden die al eerder in de Pors-Post.

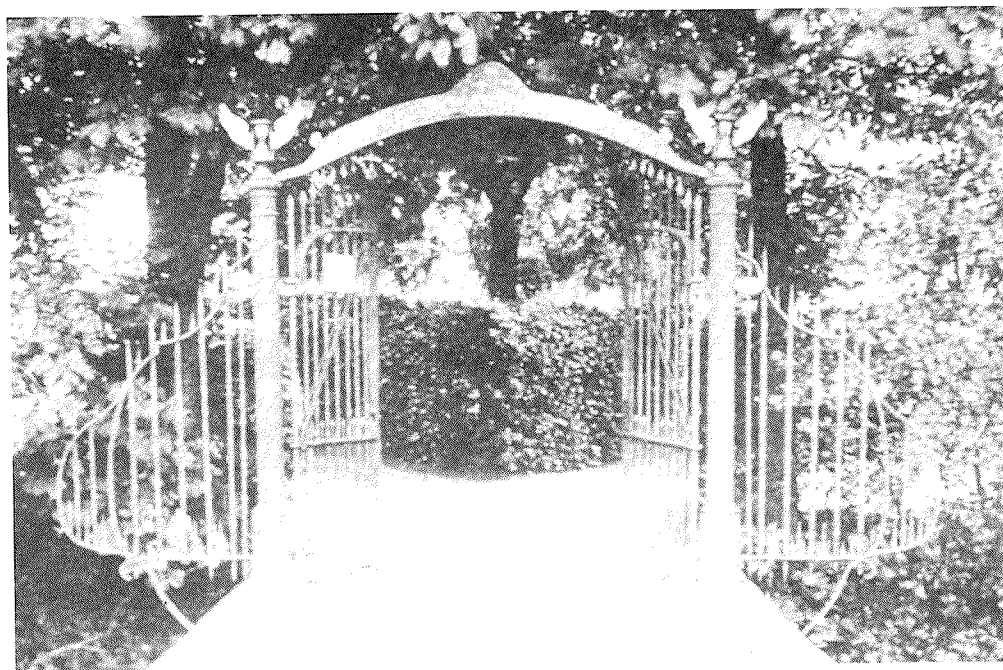
Het stuk grond voor de begraafplaats aan de Sluisjesdijk werd indertijd aangekocht door Dirk van 't Sand, burgemeester van Hoogvliet, die getrouwd was met de weduwe van Paulus Eenhoorn. Van 't Sand betaalde daar f. 3000,- voor, de prijs die men nu voor de koop van een graf dient te betalen....

Op 13 november 1923 verkochten kerkvoogden en notabelen van de Nederduitsche Hervormde Gemeente van Charlois de begraafplaats Sluisjesdijk aan de gemeente Rotterdam voor f. 85000,-, maar wel onder de voorwaarde dat de menselijke overblijfselen zouden mogen worden overgebracht naar de nieuwe begraafplaats aan de Charloisse Lagendijk. Daar vindt men dus nu het hierboven bedoelde monumentje.

De begraafplaats aan de Charloisse Lagendijk werd aangekocht door Arie van den Heuvel op 30 juli 1924 voor de prijs van f. 15000,-

De laatste begravenen op de begraafplaats aan de Sluisjesdijk waren Huibregt Klapwijk, oud 56 jaren, overleden 7 27 juli 1924 en begraven op 29 juli 1924 en Agatha Stam, oud 79 jaren, overleden 25 juli en begraven 29 juli 1924.

Op de nieuwe begraafplaats aan de Charloisse Lagendijk was de eerst begravene Gerrit Sloof, oud 69 jaren, overleden 27 juli en begraven 30 juli 1924.

Ingang van de begraafplaats aan de Sluisjesdijk.
Op het hek het opschrift: *Wie in Mij gelooft
zal leven, ook al ware hij gestorven.*

OUDSTE VROUWELIJKE PORS 98 JAAR

Op 7 maart wordt mevrouw Jacoba Van der Meijde-Pors, President Paterstraat 12 te Hellevoetsluis achtennegentig jaar. Daarmede is zij de oudste nog levende vrouwelijke Pors. Wij feliciteren haar heel hartelijk en hopen dat ze nog een poosje bij ons mag blijven.

CENTRAAL BUREAU VOOR GENEALOGIE

- • Het Centraal Bureau voor Genealogie berichtte ons dat de
- • Pors-Post van 1999 ingebonden op de studiezalen voor
- • bezoekers ter inzage en ter eventuele raadpleging zal
- • worden gelegd. Ook de vorige jaargangen van ons blad
- • zijn bij het Centraal Bureau gedeponeerd.

Het Centraal Bureau is een stichting tot bevordering van de genealogie en daarmee verwante wetenschappen, een documentatiecentrum voor familiegeschiedenis, waar behalve de eigen collecties ook die van het Koninklijk Nederlandsch Genootschap voor Geslachts- en Wapenkunde in beheer zijn, alsmede de genealogische verzamelingen van het Rijk.

Het adres luidt: Postbus 11755, 2502 AT Den Haag, bezoekadres: Willem Alexanderhof 22 Den Haag.

Algemeen telefoonnummer 070-3150500, voor genealogische/heraldische inlichtingen 070-3150570; boekbestellingen 070-3150510, fax 070-3478394 – <http://www.chg.nl>

GOOCHEMERDS

WIJ ZIJN AL 25 JAAR GEEN
LID EN HOPEN DAT NOG VELE
JAREN VOL TE HOUDEN.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ATTEST VOOR EEN SOL- LICITANT (1689)

Gijsbrecht Jansz Stoop, schoolmeester en voorzanger te Poortugaal, wilde wel eens naar een andere plaats en dus solliciteerde hij naar een baan elders. Maar daarvoor had je "goede papieren" nodig. En dus ging hij naar de kerkeraad, die hem een mede door Leendert Jacobsz Pors ondertekend attest verstrekke, luidende:

Gijsbrecht Jansz Stoop is een litmaat Jezu Christi ende gezondt van geloove ende Godtsalig van leven zoveel ons bekend is.

Ende bequaem voor te lezen ende zingen gelijk hij onder anderen in de kerkke van Poortugaal verscheidene maal met goet kontement gedaan heeft zoodat die hem tot voorlezer en zinger ende schoolmeester gelieve aan te nemen vertrouwen dat hij Udele goede diensten zal doen.

Actum Poortugaal den 13en November 1689.

Gijsbrecht Jansz Stoop kreeg de baan!

AL EEN TESTAMENT GEMAAKT?

U had het zich voorgenomen, maar tot op de dag van vandaag is er nog niets van gekomen.

DOEN! U bespaart uw nabestaanden heel wat problemen!

DE OUDE KERK VAN CHARLOIS AAN HET EINDE VAN DE ACHTTIENDE EEUW

Dankzij een artikel in de Stads- en Dorpsbeschrijver van 1793 weten wij hoe de Charloisse kerk er toen ongeveer moet hebben uitgezien. Dit artikel luidt aldus:

In de eerste plaats komt in Charlois in aanmerking de Gereformeerde Kerk (De naam "Nederlands Hervormde Kerk" bestond toen nog niet, redactie). Deze kerk is een zeer schoon gebouw, van binnen zoo ongemeen fraai, dat daaromtrent geene gevonden wordt die dezelve in schoonheid overtreft.

De tijd der stichting is onbekend; dit weet men dat er in 1660 een nieuwen toren en een kruispand aangebouwd zijn; het gezegde jaartal vindt men op een steen v o o r den ingang geplaatst: door gezegde aanbouw mag dit gebouw nu een kruiskerk genoemd worden; het pronkt ook met twee torens; in de voorste, die wel de zwaarste en de breedste is, en aan alle vier zijden een uurwijzerplaat heeft, hangen twee klokken; in den achtersten hangt slechts e e n, welke klokken met elkander een aangenaam gelui kunnen maaken - in de kerk komende wordt men getroffen door de uitnemende schoonheid en de pracht die daarin plaats heeft: verscheidene glazen zijn zeer kunstig beschilderd; men leest op eenigen derzelve het jaartal van 1656 - terzijde van het kerkruim ziet men een zeer vrij groot orgel, dat voor zes jaaren door den toenmaligen heer van Charlois, namelijk de heer Dirk de Man, aan de kerk vereerd geworden is; zijnde deeze edelmoedige begiftiger kort daarna overleden; dit orgel is in alle deelen ongemeen keurelijk bewerkt zijnde aan wederzijden besneden met allerlei muziekinstrumenten en festonnen; van boven pronkt het met een schild, waarop drie ossekoppen staan, zijnde het wapen van bovengenoemde begiftiger. Voords is aan hetzelfde geen goud gespaard zijnde op de allerbevalligste en schitterendste wijze alomme verguld, en ook keurelijk beschilderd.

Tegenover dit orgel, aan iedere zijde van het kerkruim, ziet men, boven den ingang, een schoon uurwerk; aan beide zijden van hetzelfde is een overheerlijk fraai gebeeldhouwd kindjen, zijnde voorts de overige omvang kunstig met lofwerk verguld en beschilderd; onder dit uurwerk, even boven de deur, ziet men het dorpswapen, en terzijde de deur, een feston, de wapens van de schout, schepenen en kerkmeesteren, den bode en den mr. timmerman, ten dien tijde, zijnde alles even keurelijk behandeld. De predikstoel is van bruin gekleurd eikenhout, komende zeer wel overeen met de net- en keurigheid van al het voorgaande; voor het doophuis staan mede vier fraaje wapens uitgehouwen.

Tegenover den predikstoel staat de bank voor dijkgraaf en heemraden, ook versierd met de uitgehouwene wapens dier heeren ten dien tijde, maakende eene zeer prachtige vertooning, doordien zij op eenen gouden grond staan en er een goed daglicht op valt. De bank van schout en schepenen is mede van bruin hout en voords weinig minder fraai dan die van dijkgraaf en heemraden voornoemd. Het gerecht van Katendrecht, of het Tolhuis, heeft in deeze kerk mede eene afzonderlijke zitplaats; voords is er nog een zeer net, wit eikenhouten gestoelte.

Het ruim pronkt verder nog met twee wapenborden; op 't eene leest men in gouden letteren:

Hier ligt begraven de heer Cornelis Westduel, in zijn Eds. leven ambagtsheer van Charlois; overleden in den ouderdom van 33 jaaren, 6 maanden en 18 dagen, zijnde de laatste van die naam uit zijn geslagt".

Bovenaan leest men het jaartal MDCXXXXI (1741), en onderaan: *Obiit 23 Augustus.*

Onder het andere wapenbord leest men:

Hier ligt begraven vrouwe Willemina den Hertig, in haar Eds. leven ambagtsvrouwe van

Charlois, overleden in den ouderdom van 72 jaaren, 1 maand en 24 dagen, zijnde de laatste van dien naam uit haar geslacht".

Bovenaan staat het jaartal MDCLXXXII (1782) en onderaan: *Obijt 21 September.*

Nog hangen aan de wanden twee met gouden letteren keurelijk beschilderde borden; het eene met de tien geboden des Heeren, en het andere met de naamen der predikanten welke sedert den tijd der reformatie te Charlois gestaan hebben; er hangt nog een ander bord, beschreven met de ordonnantie op het begraven der lijken.

De consistoriekamer aan bezijden der kerk; door den ingang of poort, die met twee lantaarns pronkt, gaat men langs een bestraten weg over het kerkhof in de kerk; dit kerkhof is beplant met schoone ijpenboomen".

Naschrift van de redactie:

Waar mag toch al dit schoons gebleven zijn? De wapenborden (waaronder ook het wapen Pors) zijn in sterk verwaarloosde toestand in bezit van het Historisch Museum van Rotterdam. Het fraaie en zeer goede orgel is gelukkig gerestaureerd.

De borden met de Tien Geboden en de Naamlijst der Predikanten hangen weer in de kerk.

Van de kleurrijke raamschilderingen en de glas-in-loodramen van vroeger is niets meer over. Ook de fraaie preekstoel is wegens bouwvalligheid vervangen door een weinig fraai bouwsel, maar van de kerkvoogden vernamen wij dat naar een mooiere preekstoel wordt omgezien. Inmiddels is ook subsidie aangevraagd voor de restauratie van de toren.

De kerkvoogden verdienen een compliment voor de grote aandacht die zij hebben getoond voor de verfraaiing van het interieur van de kerk en voor de restauraties die inmiddels zijn voltooid. Jammer dat de grafzerken en de schitterend gebeeldhouwde banken verdwenen zijn.

ZIEKENPERIKELLEN

We doen zomaar eens een greep in de berichten die ons bereiken:

Mevr. Koster-Pors uit Pernis moest in het Ikazia-Ziekenhuis te Rotterdam worden onderzocht i.v.m. hartkleproblemen.

Willem Pors uit Hoogvliet kreeg een ontsteking op de plaats waar zijn beenprothese wordt bevestigd en ook hij kwam daarvoor in Ikazia terecht.

Henk Pors uit Capelle aan den IJssel werd in februari in het Dijkzigtziekenhuis te Rotterdam opgenomen voor het wegbranden van littekenweefsel van een der hartkamers.

Tante Saartje Boot-Pors belandde op 21 januari in het St. Franciscus Gasthuis i.v.m. ademhalingsproblemen en vochtophoping achter de longen. Met fataal gevolg. Zie pagina 2337 e.v.

In een grote familie als de onze krijgen we helaas ook met minder prettige zaken te maken.

Moge het onze zieken weer crescendo gaan!

*Zijn getrouwheid is van
geslacht tot geslacht.*

*Door een dal zo zwart en dicht
voert Hij mij naar 't eeuwig licht.*

*En zo draagt Hij ook mijn leven
tot in Zijn oneindigheid.*

Vol bewondering voor de manier waarop zij het onvermijdelijke aanvaardde en daarmee voor ons het afscheid minder moeilijk maakte, geven wij u kennis dat van ons is heengegaan onze lieve moeder, grootmoeder, overgrootmoeder, zus, schoonzus en tante

Saartje Boot-Pors
weduwe van Jacobus Boot

in de leeftijd van bijna 92 jaar.

M.H. Boot-Schuijf
Carla en Richard
Sonja en Sam, Wisse

C.A. Boot-van Geenen
Arno en Carianne
Jurgen

en verdere familie

Rotterdam, 28 januari 2000
Schimmelpenninckstraat 131

Correspondentieadres:
C.A. Boot-van Geenen
Volantestraat 59
3223 PH Hellevoetsluis

Onze moeder en oma is opgebaard in de rouwkamer Van der Spek,
Mathenesserlaan 282 te Rotterdam, alwaar geen bezoek.

De crematieplechtigheid zal plaatsvinden woensdag 2 februari om 12.30 uur
in het crematorium "Hofwijk", Delftweg 230 te Rotterdam-Overschie.

Na de plechtigheid is er gelegenheid tot condoleren.

@@

BIJ HET OVERLIJDEN VAN SAARTJE BOOT-PORS

Nog nooit heeft zij een reünie overgeslagen. Zij was er altijd, tante Saartje Boot-Pors, met haar zonnige humeur en haar hartelijke belangstelling voor iedereen. Voor het bestuur en de Reüniecommissie was zij "een bezieling", want alle inspanningen waren aan haar goed besteed! Aan haar hebben wij ook ons familievaandel te danken.

Hoewel zwaar beproefd door het verlies van haar beide zoons, leefde zij vanuit een bewonderenswaardige levensmoed. Maar in het afgelopen jaar zagen we haar achteruitgaan. Lopen en ook zitten gingen steeds moeilijker, boodschapjes doen en kerkgang waren niet meer mogelijk. Zij klaagde over vermoeidheid. Maar meer nog over de lange nachten, waarin de beelden van haar overleden echtgenoot, maar meer nog haar beide zoons, haar uit de slaap hielden.

• • • • •

Eind januari moest zij met spoed worden opgenomen in het Sint Franciscus Gasthuis te Rotterdam wegens hartritmestoornissen en vochtrophoping achter haar longen. Men heeft al het mogelijke gedaan om haar lijden te verlichten. Maar steeds als het verplegend personeel, de artsen of haar bezoekers naar haar toestand informeerden, antwoordde zij: *Ik wil naar mijn jongens.*

Zij was moe geworden van het leven en – om met Job te spreken – oud en der dagen zat.

Wij verliezen in haar een trouwe en bezielende donatrice, aan wie wij veel te danken hebben. Daarom zal zij voor ons – maar ook voor veel aangeslotenen – onvergetelijk zijn. Wij gedenken haar dan ook in dankbaarheid en liefde.

Onze gedachten gaan uit naar haar zusters, schoondochters en verdere familieleden.

Moge zij rusten in vrede.

BESTUUR

@@

De crematieplechtigheid werd niet alleen door de familie, maar ook door vele vrienden en kennissen en medebewoners van het tehuis waar Saartje woonde, bijgewoond.

Ds. De Lange, Nederlands Hervormd predikant te Rotterdam (Prinsenkerk) sprak naar aanleiding van Psalm 16 het tiende vers en Mattheüs 28 de eerste zes verzen, over over de opstanding uit de dood.

Hij vertelde in het ziekenhuis met Saartje te hebben gesproken en te hebben gebeden. Zij was een echte vriendin geworden. Zo had zij zelfs het doopkleed voor een kind van de predikant gemaakt, waarin later ook nog andere kinderen uit zijn gezin zijn gedoopt. Haar grootste wens was de doop van haar achterkleinzoon in dat doopkleed te mogen bijwonen, maar dat heeft helaas niet zo mogen zijn. Voorts wees hij erop dat op de rouwkaart door de schoondochters niet wordt aangekondigd dat hun "schoonmoeder" is overleden, maar hun moeder! Zo nauw waren de banden tussen Saartje en de echtgenotes van haar overleden zoons.

Een kleinzoon las een ontroerend gedicht voor en dankte voor de deelneming.

De laatste foto van tante Saartje die wij op de reünie maakten.

Wij zien haar hier met de jongste reünist, Rik Pors, zoon van René en van Caroline.

Eenmaal per week belden wij haar op om te vragen hoe het met haar ging. Zij waardeerde onze telefoontjes zeer. Maar wij merkten wel dat zij het niet gemakkelijk had.

Maar klagen deed zij niet. Zij had een onvoorstelbare levensmoed, ondanks het grote verdriet dat in haar leven was gekomen.

Op 4 maart zou zij 92 jaar geworden zijn.

+++++

AANWEZIGDE STICHTINGSVRIENDEN

Van stichtingszijde werd de crematieplechtigheid bijgewoond door voorzitter Henk met echtgenote en hun kinderen René en Anja. Ook Henk Pors uit Vlaardingen was met zijn vrouw Riet aanwezig.

Na afloop kon in de aula met vele Porsen en aanverwanten worden gesproken, waarvan velen bij onze stichting zijn aangesloten. Het is steeds weer een heel bijzondere ervaring om te merken hoezeer tussen deze Porsen uit verschillende generaties toch een zekere verbondenheid is ontstaan. En daarin ligt nu precies de zin van een stichting als de onze, het samensmeden van alle Porsen tot een grote familie.

Op verzoek van de familie heeft Henk een slotwoord gesproken, dat u in extenso aantreft op de hierna volgende pagina.

Op de rouwkaart heeft Saartje zelf de laatste woorden van Psalm 100 laten afdrukken: *Zijn goedertierenheid is van geslacht tot geslacht*, de "wapenspreuk die Ds. Van den Berg op de eerste oprichtingsreünie in de Oude Kerk van Charlois, nu bijna 25 jaar geleden aan de Porsenstichting meegaf. Saartje was die woorden nog niet vergeten!

TOESPRAAK DOOR DE VOORZITTER VAN ONZE FAMILIESTICHTING

Ik had de gewoonte haar af en toe eens op te bellen. Ik dacht daar goed aan te doen: even de sleur van alle dag doorbreken, even laten merken dat ze erbij hoorde, dat aan haar gedacht werd en dat er met haar werd meegeleefd. En als je dan vroeg hoe het met haar ging, dan zei ze: *Och, wat wil je als je zo oud bent als ik; dan wordt het er allemaal niet beter op. Ik zeg dan maar zo: "Niet klagen, maar dragen en vragen om kracht".*

En met die woorden is ze eigenlijk getekend. Ze was geen klaagster, maar een moedig en vooral blijmoedig mens. En haar grootste gave was dat zij, ondanks haar eigen sores, anderen, die het ook moeilijk hadden, nog wist op te beuren en te bemoedigen.

Ze is bijna 92 jaar geworden. De meeste mensen bereiken zo'n hoge leeftijd niet. Maar is oud worden dan a l t i j d een zegen? Ik vraag 't maar. Ook Saartje moest erkennen dat de lasten van de ouderdom toch wel erg zwaar begonnen te drukken. Haar lichaam ging de strijd opgeven. Maar ook haar geest! In de laatste maanden merkte ik aan haar dat ze depressief werd, dat haar altijd zo sterke levenswil afnam en dat zij eigenlijk hijgde naar het einde.

In haar leven waren hoogtepunten en dieptepunten. Hoogtepunten waren de geboorten van haar beide zoons; dieptepunten dat zij deze zoons weer aan de dood moest afstaan. Dan kwam zij met de dichter van psalm 90 tot de erkenning dat zelfs het uitnemendste van dit leven nog moeite, zorg en verdriet is en dat wij daarhenen s n e l l e n. In de lange nachten die zij doorworstelde kwamen de beelden van haar man en zonen voor haar geest. Tegen mijn jongste dochter zei ze eens: *Mijn kussen is 's morgens soms nat van de tranen.*

Dit alles ligt nu achter haar.

In onze familiestichting nam zij een bijzondere plaats in. Altijd was ze op onze reunieën present en daar straalde zij hartelijkheid uit en belangstelling voor anderen. Iedereen kende haar als "tante Saartje".

Tweënnegentig jaar!

Een hele leeftijd. Maar aan het einde van de levensweg begrijpen we toch dat we in het licht van de eeuwigheid toch niet meer zijn dan een stofje aan de weegschaal en een druppel aan de emmer, een vonkje dat plotseling in die eeuwigheid opduikt en dan weer achter de horizon verdwijnt, op weg naar dat grote geheim dat a c h t e r de dood ligt.

Saartje keert nu terug tot het stof waaruit zij geformeerd was. Maar wat b l i j f t is de zoete herinnering aan deze lieve vrouw, aan haar hartelijkheid en mededogen met haar medemens.

Wij gedenken haar in liefde.

Namens het bestuur van de Familie Stichting Pors wens ik u van harte toe dat uw dankbaarheid om wat zij voor ons allen heeft betekend, het moge winnen van uw gemis en van uw verdriet.

Ik dank u.

DE "FIJNEN" VAN CHARLOIS EN DE FLUITSPELENDE SCHOOLMEESTER GOVERT GRASCAMP.

In 1649 werd aan de kerkeraad van Charlois gemeld dat de achtenswaardige schoolmeester en voorzanger en voorlezer bij de godsdienstoefeningen meester Govert Glascamp door zijn gedrag aanstoot had gegeven. Hij had – aldus een verklikker – zich verstout om in de herberg op zijn fluit een aantal verzen uit "De Tien Geboden" en uit de 116e psalm te spelen. En dat was toch geen waardig gedrag voor een man aan wie men het onderwijs van zijn kinderen toevertrouwde en die zo nauw aan de kerk verbonden was.

Een herberg was toch geen plaats om geestelijke liederen ten gehore te brengen ten aanhore van "gemeen volk" dat liever aan Bachus offerde dan de collectezak van het "Armbestuur" met liefdegaven bedacht.

Inderdaad was de herberg vaak een steen des aanstoets voor de kerkmeesters en de gemeenteleden. Zelfs bij de zondagse diensten klonk het gelal uit de kroeg tot in de kerk door en menigmaal moest de schout er de orde herstellen omdat er vechtpartijen waren.

Wat had de schoolmeester daar voor ondeugends gedaan?

Govert Glascamp was in de herberg gekomen om een kannetje bier of een brandewijntje te drinken en hij kwam daar in contact met schipper Schilperoort. "Meester", had Schilperoort gezegd, "gij kunt zo schoon op de fluit spelen; kom, laat ons nog eens wat horen". En door deze roem geveleid had de meester zijn fluit uit zijn binnenzak gehaald en de gewraakte melodieën gespeeld. Zeer ten genoegen van de gasten in de herberg, maar zeer ten ongenoegen van de "fijnen" van Charlois, die hoe dan ook toch ook maar in de kroeg moeten hebben gezeten, anders hadden ze het waarschijnlijk nooit geweten.

Glascamp werd over zijn ongepast gedrag door de kerkmeesters aangesproken, maar schreef toch een "verweer", dat in de archieven van de Hervormde Gemeente van Charlois onder nummer 57 als bijlage bewaard is gebleven. In zijn prachtige handschrift wijst de meester de klagers terecht. Hij noemt hen "splinterkijckers". En dit schrijft hij:

"maer indien de splinterkijcker so suyver is dat hij sulck een splinterken in sijn oog niet en hadde, so wil ick geerne schult bekenne en met de kinderen segge ick sal t niet meer doen".

De schoolmeester-voorzanger-voorlezer vreest in zijn verweerschrift echter dat de klager in plaats van een splinterken "eenen groote balck" in zijn oog had en hij geeft de klager de pastorale raad *dan ook nog eens hartelijk te lezen in het Evangelio, Lucas Cap. 6 de verzen 41 tot en met 43. Daer sal hij genoeg onderwesen worden*.

De betreffende teksten luiden:

En wat ziet gij de splinter die in uws broeders oog is, en de balk die in uw eigen oog is merkt gij niet? Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Broeder, laat toe dat ik de splinter die in uw oog is uitdoe, daar gij zelf de balk die in uw oog is niet ziet? Gij geveinsde, doe eerst de balk uit uw oog en dan zult gij bezien om de splinter uit te doen die in uws broeders oog is. Want er is geen goede boom die kwade vruchten voortbrengt en geen kwade boom die goede vrucht voortbrengt.

Het incident schijnt hiermee gesloten te zijn en Mr. Govert Glascamp zal wel nooit meer fluit hebben gespeeld in de herberg. Zijn "Claer bericht", waarmee hij zich tegen de aanklacht verweerde, kan ook voor mensen van onze tijd nog heel leerzaam zijn.

BANGLADESHJ

Is er wat met Foeko en Truus aan de hand? werd ons tweemaal telefonisch gevraagd. We krijgen er namelijk geen gehoor.

Nee, in elk geval niets verkeers. Foeko en Truus waren van 8 tot 26 februari bij hun dochter Renate en hun schoonzoon, die in diplomatieke dienst werkzaam zijn, op bezoek. Inmiddels zijn onze vie-voorzitter en diens echtgenote weer veilig terug in Patria, boordevol indrukken en herinneringen aan een indrukwekkend en aangenaam verblijf in een exotisch land.

HET FAMILIEWAPEN PORS BEHOORT
IN ALLE PORSENGEZINNEN EEN ERE-
PLAATS IN TE NEMEN.

HET SYMBOLISEERT DE VERBONDENHEID VAN ALLE PORSSEN,
MET HET VOORGESLACHT EN DE HUIDIGE GENERATIES.

TOEN KRAAIDE DE RODE HAAN BIJ HARMEN PORS, DE VLASBOER VAN CHARLOIS

Op 9 februari 1836 kraaide de rode haan op Charlois en ging de vlasserij van Harmen Pors in vlammen op.

Nog diezelfde maand, de 29e februari, maakt notaris Jacob Leonardus van Rijsoort een proces-verbaal op van het gebeurde. Voor hem zijn verschenen Wouter Klaaszoon Noordzij, Klaas Klaaszoon Noordzij en Ary Bastiaanszoon Niemansverdriet om, zoals in de akte staat, *met liefde te voor de waarheid* te getuigen hoe de brand kon zijn ontstaan. Alle getuigen waren werknemers van Harmen Pors.

De verklaring die zij aflegden komt hierop neer dat zij met zeventien personen bezig waren het vlas, dat van *van den besten qualiteit* was, een karwei waar men wel drie maanden bezig zou zijn. De brand had hen verrast, maar uit hun verklaring bleek niet hoe de brand was ontstaan.

Wijlen onze oud-secretaris Arie Pors heeft voor ons uitgezocht wie Harmen Pors eigenlijk was. We komen hem herhaaldelijk in de archivalia tegen en hij blijkt een succesvol koopman en landbouwer te zijn geweest. We doen maar eens enkele grepen in het archiefmateriaal:

Op 12 juni 1838, dus twee jaar na de brand, geeft hij opdracht tot het verkopen van gras, te velde staande op de buitengronden van de Hillekade, met welke transactie een bedrag van f. 153,- gemoeid was (NA 682/223). Van 1837 -1844 huurde hij drie bunders vier en dertig roeden bouwland in de polder De Plompert en drie bunders bouwland in de polder Robbenoort (NA 682/323). Op 28 december 1838 koopt hij een huis, schuur en erf te 's Gravenambacht bij Pernis (NA 682/452). Op 20 januari 1837 doet hij een bod op een stuk land van een bunder en negenenveertig roeden en vijftig ellen in de polder Robbenoort (NA 682/476). Een maand later, op de vijftiende februari, verzoekt hij vernietiging van zijn inschrijving van een huis, schuur of zwingelkeet en erf bij het sluisje van Charlois (NA 632/501).

Op 2 maart 1837 koopt hij vier bunder en negenentachtig roeden en tien ellen tuinland, gelegen in de polder Robbenoort. Uit deze aantekening weten we ook dat hij bij het sluisje van Charlois woonde. Het geld voor deze transactie heeft hij kennelijk geleend van Antonia Jansdochter Bares, weduwe van Jacob van Mastrigt, waarvoor hij een schuldakte van f. 5000,- tekent, een aanzienlijk bedrag voor die tijd.

Op 2 september 1835 blijkt hij op een publieke verkoping een kabinet te hebben gekocht voor negen gulden en vijftig cents (NA R'dam 683/338), op 30 september 1833 van Johanna Janssen te Brielle wederom een huis, schuurtje en dijkkerf bij het Charloisse sluisje. Kennelijk was hij er op uit de hele omgeving van zijn huis bij het sluisje in bezit te krijgen.

Na de brand koopt hij op 30 augustus 1836 van landbouwer Johannes Koedam te Beusichem uit een schip dat bij het Tolhuis (Katendrecht) lag, tweehonderdveertien bossen vlas voor f. 285,- (NA 683/391) en op 20 augustus 1840 leent hij van Jan Kleijnjan Floriszoon, landbouwer te Poortugaal, f., 5000,- (NA 684/805). Het kopen en verkopen zat hem kennelijk in het bloed!

Harmen Pors was erfgenaam van zijn vader Clement Pors. In vrijwel alle akten wordt hij aangeduid als "de vlasboer".

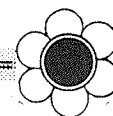
Het is bepaald niet overdreven wanneer wij zeggen dat de Porsen het grondgebied van Charlois in de loop der meerdere malen hebben omgespit. Jan Pors, Krijn Pors en Corne-

lis Pors vinden wij in de archivalia als schoonmakers van sloten en greppels en als aan-
nemers van allerlei graafwerken in de polders en grienden. Zo nam Cornelis Pors het
karwei op zich om eenduizend tweehonderdenzestig ellen greppels te graven in het Punt-
in de Hagenoord voor de somma van f. 12,60, een niet overdreven bedrag, om het zo
maar eens te stellen. Clement Pors graaft duizendzevenenveertig ellen greppels in de ou-
de Wilgengriend aan de Heidschendijk en 22 ellen sloot, breed 2½ ellen, diep e e n el
en "de bodem breed drie palmen en twee duimen" tegen vijf cents de vier ellen voor
f. 13,75 (NA 683/252). Wie deze gigantische klussen afzet tegen de beloning die men
er voor ontving, begrijpt hoe moeilijk het in die tijd is geweest om met werken enig for-
tuin te vergaren. Echt verwend waren de arbeiders niet.

Nog een laatste aantekening uit de archivalia:

*Op den elfden Mei achttienhonderdvijf en dertig is HARMEN PORS borg voor zekere Ary
Robol, bouwman te Charlois, als deze een melkkoe koopt voor zeven gulden en vijftig
cents.*

De inflatie heeft wel doorgewerkt, zoals uit deze koopsom blijkt!

HERHALING VAN ARTIKELEN

Speciaal voor onze nieuwe donateurs herhalen wij in dit nummer van de Pors-Post enkele
artikelen die wij reeds eerder plaatsten. Oude nummers van de Pors-Post zijn helaas niet
meer verkrijgbaar.

Wij hopen een aantal donateurs hiermee een genoegen te hebben gedaan.

REDAKTIE

DANKBETUIGING

Het medeleven en de betrokkenheid van zo-
velen na het overlijden van onze moeder en
oma

MARIA ELISABETH CORNELIA
KOLSTERS-PORS

waren ons tot troost en tot steun.

Wij betuigen u op deze wijze hiervoor on-
ze oprechte dank.

ANS EN JAN
CORRIE EN HERMAN
JEANETTE EN ROB
HENK EN RIA
KLEIN- EN ACHTERKLEINKIN-
DEREN.

Dordrecht, januari 2000.

DOCTORAAL EXAMEN

12 januari 2000

Franck Meijboom, zoon van onze pen-
ningmeester Klaas Meijboom en diens
echtgenote Ada, heeft met goed gevolg
deelgenomen aan het doctoraal examen
godgeleerdheid van de Universiteit van
Utrecht.

Wij wensen Franck daarmee van ganser
harte geluk en feliciteren ook zijn ouders
met dit fraaie resultaat.

VOOR DERTIG GULDEN PER JAAR, DAT
IS NOG GEEN DUBBELTJE PER DAG (!)
BENT U DONATEUR OF DONATRICE
VAN ONZE STICHTING EN ABONNEE OP
DE "PORS-POST".

DE JAARREKENING VAN WAERSMAN JAN LENARTS PORSH VAN 1625.

Wij hebben het in dit artikel over Jan Lenarts Porsh, overleden te Charlois in 1658, zoon van onze stamvader Lenaert Lenaert Lenaertszoon jonge Pors. Hij bekleedde de functie van "waersman", hetzelfde ambt dat ook zijn vader heeft uitgeoefend. De waersman was belast met de controle op de deugdelijkheid van de dijken.

Tot 1963 bevond zich bij de rekeningen van de Kerkmeester van Charlois over de jaren 1583-1662 ook een rekening die door genoemde Jan Lenarts Porsh in 1625 is opgesteld. Die hoorde bij deze kerkelijke stukken uiteraard niet thuis en daarom nam men de juiste beslissing die daar uit te lichten. Maar men verzuimde vervolgens om de rekening van de waersman onder te brengen waar die dan wel thuishoorde, namelijk in het Rechterlijk Archief van Charlois! De rekening werd ondergebracht in het Archief van de Nederlands Hervormde Kerk (Den Haag) en wel onder "Gedeponeerde Archiefbescheiden" nummer 523, zoals Roseval indertijd noteerde.

We zullen er maar geen messen over trekken hoe het allemaal w e l had moeten gebeuren, maar de rekening zelf eens aan een beschouwing onderwerpen. Floor Vos heeft de rekening indertijd ontdekt en die voor ons in leesbaar schrift overgetypt.

De aanhef van de Rekening luidt:

Reeckeninghe ende bewijs van Jan Lenarts Porsh (met een h aan het eind geschreven) als Waersman van Charlois van binnensbans (de binnendijken), die hij doet Schout en schepenen van Charlois d'Ingelanden ende bruijckers vandien. Ende dat van alsulcke Ontfangh Vuijtgeve handelingen ende administratie als hij in de voors. qualite heeft gehad tzedert de leste reeckeninghe van Lenart Bastiaensz Slorp voorgaende waersman in date xx11 junij xvi c vijerentwintich (1624) tot dese daghe toe, gestelt in ponden schellingen en penningen van xL grooten t pont".

In zo'n jaarrekening wordt letterlijk alles verantwoord wat maar met de bedijking te maken had, maar het meest sprekend zijn toch wel de regelmatige dijkdoorbraken, waaruit weer eens te meer blijkt welk een zware strijd ons volk steeds tegen de zee heeft moeten voeren. Het was een kwestie van overleven om veel aandacht te besteden aan de waterkeringen en het onderhoud van afvoerwateren. Charlois lag in een moerassig gebied tussen grote rivierarmen. Zonder behoorlijke bedijkingen zou het hele gebied zeker onder water zijn verdwenen. Alle boeren waren verplicht aan het onderhoud van de dijken mee te werken en de controle van de lokale overheden daarop was bepaald streng.

In 1624 bijvoorbeeld wordt de "kerckwateringh" schoongemaakt. Hout, riet, zeilen voor de molen, ijzerwerk, schepraderen en meer van dergelijke attributen worden regelmatig aangeschaft. Ook vermeldt de rekening de aanschaf van "resels", welk woord wij niet kenden maar waarmee r e u z e l werd bedoeld. Niet in de vorm zoals wij reuzel kennen, maar in geharde blokken die dienden voor de smering van alles wat draaien moest, met name de raderen van de molen.

Die molen heeft het in 1624 kennelijk zwaar te verduren gehad, want door een hevige storm bleken de zeilen finaal aan flarden te zijn gewaaid. Pieter den Danser blijkt de gehele nacht, *quaet weder sijnde* Dirck den Coorenmolenaar geassisteert te hebben. Niet voor niets overigens, want voor deze assistentie werden tien stuivers uitgetrokken. Ook de kosten voor de timmerman en de smid komen nogal eens in de jaarrekening voor. Men leest erin hoe er gezwoegd en geploeterd werd, vooral bij *de cade in perijckel sijnde van doobreecken*. De arbeiders, die de kade hebben gerepareerd, kregen behalve geld ook *suijer bier*" (zuur bier) als beloning voor hun geploeter.

Jan Lenarts Porsh tekent verder aan:

Noch heeft desen waersman ter noodt alsoo de molencade dickwils in perijckel van doorbreecken is geweest ende eijntelick door is gebroocken verscheijden reijsen moeten vasseren, soo int opsicht daer op te nemen, soo snachs als daechs, mede tot Rotterdam moeten trecken om t hout te coopen tot het dichten van de cade noodigh, als op sijn eijgen cost, als oock dat hij een vracht riet bij doijten molen met wagen ende paerden om de heullen te verstellen ende heullen self aengeeert, twelcke hij stelt tot discretie van den gerechte ende is hem daervoor toegeleijt - vf.

Noch word hijer mede gebrocht voor vuytgeeff van dat desen waersman het gemeene Lant gedient heeft ten tijde deser rekeninghe ende voort verschieten van sijn gelt daer voerenhem is toegeleijt de somme van Lxf xviist.

Men ziet dat de waersman behalve zijn gemaakte kosten ook een vergoeding voor alle inspanningen wil ontvangen.

Aldus gedaen geoort ende gesloten ende tegen het voors. quaets omgeslachen over Charlois groot viC^x margen iii hont Lvi roeden Lants op elcken margen xxx st. ende over out Pendrecht groot xxxvi op elcke margen xv st. wesende het adonans (?) drooch gelt met welcke ommeslach den Waersman t Lant schuldich blijft hondertich twee en dertich gulden vijff stuivers ende een blanck is ten oirconden dit onderteijckent bij ons Adriaen Euwouts Schout - Bastiaen Pieters - Lenaerts Bastiaensz - Adriaen Lenaertsz - Lau Crijnen - ende Abraham Cornelis - schepenen van Charlois desen vii Junij Ao xviC vijffentwintich mij present als secretaris.

Jan Pors was gehuwd met Ingetje Crijne, overleden te Charlois in 1647 (zie P.P. pag. 82)

DE ADMINISTRATIE VAN CHARLOIS

Uit de katholieke periode van Charlois zijn nauwelijks akten overgebleven, maar sedert de reformatie is goed aantekening gehouden van geboorten, doop, huwelijksluitingen en overlijden. De kerkmeesters noteerden braaf hoeveel geld iedereen schuldig was voor bv. het begraven in de kerk of op het kerhof.

Ook de predikanten lieten briefwisseling na waaruit wij informatie konden opdiepen. Ook de toestand waarin de bedijkingen verkeerden werd zorgvuldig genoteerd en door dit alles hebben we ons een goed beeld kunnen vormen van de omstandigheden waaronder onze voorouders leefden, wat zij aan bezittingen hadden en wat zij deden.

Doordat zij boeren waren, zaten zij, om het zo maar eens uit te drukken, "vast" aan de Charloisse grond en daardoor kunnen we in onze genealogieën uitgaan van een vrij compacte hoeveelheid aantekeningen. Het feit dat veel Porsen openbare ambten of functies bekleedden, maakte hen nogal schrijf lustig.

Zo waren zij schout, schepen, waersman, gouverneur, capiteijn van de burgerwacht, leenman van de Heren van Putten en Strijen en kerkmeesters.

DE A.S. REÛNIE

De juiste plaats en datum worden in de volgende Pors-Post vermeld. Men kan er echter van uitgaan dat dit weer een zaterdag in september wordt.

In de volgende Pors-Post zal ook het het financieel verslag van de penningmeester worden opgenomen.

Donateurs die op de reünie zelf iets willen inbrengen worden daartoe graag in de gelegenheid gesteld. Even overleggen met Jan Naujoks (zie de kolofon op pagina 2315).

GODSDIENSTTWISTEN TE CHARLOIS (1839)

Tijdens het regime van de Bataafse Republiek werd door de Nederlands Hervormde Kerk een gezangenbundel uitgegeven die voor veel lidmaten een ware steen des aanstoots werd. Tot dusverre waren in de oude gereformeerde (volks)kerk tijdens de eredienst alleen psalmen gezongen, eerst in de berijming van Peetrus Dathenus (Latijnse naam voor de Vlaamse predikant Pieter Daten of Daets (Kassel 1531 – Elbing bij Danzig 1588) en later in de berijming van 1773. De enkele gezangen die bij godsdienstoefeningen naast de psalmen gezongen mochten worden, waren de "Enige Gezangen", twaalf in totaal, die men nu nog in de psalmboekjes vindt, zoals "De tien geboden des Heeren", de "Lofzang van Zacharias", de "Lofzang van Maria" enz.

De nieuwe berijming van 1773 was nodig vanwege de slechte, kreupele rijm van Dathenus en het feit dat zijn Vlaamse taal- en woordconstructie niet goed paste bij het taalgebruik in de noordelijke Nederlanden. Maar ook tegen de berijming van 1773 was veel verzet. Men vond die te modern, te werelds en een ware breuk met de traditie. Bovendien waren de melodieën van "wereldse" componisten, waarvan enkele Luthers en zelfs katholiek waren geweest. Zelfs nu, in onze tijd, zijn er nog kleine calvinistische geloofsmeenschappen die (soms) nog de psalmen in Dathenus's berijming zingen en ouderwetse predikanten mogen er soms nog graag uit citeren. Ook de laatste verschenen berijming van de psalmen als in het Liedboek der Kerken is nog lang niet door iedereen met instemming geaccepteerd.

Maar de berijming van 1773 zette door, al waren veel kerkleden ook gekant tegen de partituren van deze psalmen met halve en hele noten. In sommige godsdienstoefeningen bleven veel kerkleden uit protest, hele noten zingen, zodat de helft van de gemeente al met zingen klaar was als de rest nog moest volgen.... Deze onverkwikkelijke strijd tussen snelle en de langzame zangers is zelfs nu nog niet uitgewoed. De bekende schilder Rien Poortvliet zei in een t.v.-interview, kort voor zijn dood, dat hij voorstander was van de langzame zang bij de godsdienstoefeningen. "Dan kon je er tenminste nog eens over nadenken w a t je eigenlijk wel zong". Bezwaren waren er ook tegen organisten die de zang door snel spel "opjoegen", hetgeen weinig eerbiedig werd gevonden.

De Gezangenbundel van de Hervormde Kerk stuitte in veel kerken op verzet, ook bij Charloisse gemeenteleden. Sommige teksten werden "werelds" bevonden, in strijd met de zuivere leer der vaderen, remonstrants en vrijzinnig en niet zelden "loochenende de leer der uitverkiezing.

Ds. Hendrik de Cock, predikant te Ulrum, bestempelt de nieuwe gezangen zelfs als "hoerenliederen". Daarvoor wordt hij geschorst, uit zijn ambt gezet en zelfs in de gevangenis gestopt. Hij zou de grondlegger worden van de Christelijk-Gereformeerde Kerk. In de dorpen waar de plaatselijke kerk de gezangen verwierp, trad de wereldse overheid streng tegen de weigerachtigen op. De overheid bestond het zelfs om bij deze vrome huisgezinnen dragonders in te kwartieren, die met hun gevloek en gezuip een ware plaag voor de "bezwaarden" waren.

De nieuwe gezangen, zo heette het, gingen voorbij aan "de drie stukken" die nodig waren tot zaligheid, namelijk schuld, verlossing en dankbaarheid. Over "schuld" werd in die gezangen te weinig gerept. Men begon maar meteen met de dankbaarheid, omdat al uitgegaan werd van de verlossing. "Algemene genade", was de leer die uit de gezangen zou blijken, terwijl de predestinatie of uitverkiezing meteen impliciet werd verworpen.

Ds. Ledeboer van Benthuisen, "de" voorloper van de huidige al dan niet synodale Gereformeerde Gemeenten, wierp de gezangenbundel van de preekstoel en ging deze later met zijn gemeenteleden plechtig op het kerkhof rondom de kerk begraven. Weg ermee!

Al eerder was het Algemeen Reglement van het bestuur der Nederlands Hervormde Kerk,

dat bij Koninklijk Besluit (!) was vastgesteld, een steen des aanstoots geweest. Het werd beschouwd als een aantasting van de traditioneel gegroeide kerkorde. Niet de aardse koning, maar Christus was het Hoofd der Kerk. Tucht over belijdenis en Schrift werd de kerk nota bene door een wereldse koning ontnomen. En hoewel de officiële leer die der Dordtse Synode bleef, achtten velen de "vrijzinnige insluipsels" van de Leidse en de Groningse richting in theologie en prediking meer dan verwerpelijk.

Te Charlois waren de nieuwe ontwikkelingen op kerkelijk gebied zonder veel wanorde verlopen. Toch waren er ook toen gemeenteleden die zich nog maar moeilijk met de kerk konden blijven verenigen. Velen gingen naar plaatsen in de omgeving waar nog op traditioneel-calvinistische wijze werd gepreekt, of men bezocht des zondags zogenaamde "conventikels", kleine gezelschappen waarin een ouderling of een andere orthodoxe voorganger de bezoekers "brood in plaats van stenen" heette te geven.

Op 14 maart 1839 echter kreeg de kerkeraad van Charlois een brief van twee gemeenteleden, A.C. Kuiper en Maria Streefkerk, die mededeelden zich wegens wantrouwen in de handhaving van de zuivere leer der vaderen van de kerk af te scheiden.

Zij schreven:

Hetzij Ulieden door deze bekend gemaakt dat wij met onze kinderen ons afscheiden van het sedert 1818 bestaan hebbend Nederlands Hervormd Kerkbestuur en als zoodanig van alle die er mede gemeenschap hebben en er zich in gehoorzaamheid aan onderwerpen. Waarbij ik U tevens wil doen opmerken dat wij ons niet afscheiden van de Gereformeerde Kerk, integendeel, wij zijn met dezelve door Gods genade hartelijk verenigd, als gelovende dat deszelfs formulieren van eenigheid, 't welk is de band derzelven waarachtige en volkome leer der zaligheid als in e e n bundel is uitgedrukt. Maar wij scheiden ons af van dat anti-christelijk bestuur, 't welk de belijdenis vervat in genoemde formulieren als verbindend heeft verworpen en deszelfs getrouw aankleven vervolgt.

En verenigen ons met diegene die met woord en daden Christus erkennen als Koning Zijner Kerk.

Tien dagen later liet de Kerkeraad door de koster bij beide afgescheidenen een brief bezorgen van de hand van Ds. Burt Andriessen, waarin droefenis en verwondering over de scheidsbrief worden uitgedrukt. Maar ook vindt de kerkeraad de beweegredenen "zonderling", omdat de huidige prediking toch niet verschilt met de leer der Dordtse vaderen en omdat de beide briefschrijvers bij hun aanneming tot lid der kerk toch hadden beloofd te blijven zolang het Woord Gods zuiver zou worden gepredikt, ja, zelfs tot aan het einde des levens toe. Voorts werd nog gewezen op de zegen die zo vaak op de prediking van de Leraar heeft gerust.

Maar vervolgens gooit de kerkeraad olie op het vuur met de zinsnede: *De gezangen die hier gezongen worden kunnen immers het struikelblok niet zijn, want wie de gezangen leest achter de 150 psalmen zal denzelfden geest vinden als in de gezangen, zoo hoog gestemd, dat niemand die zingen kan of hij moet een bijzonder Christen zijn.*

Maar d a t vonden de beide afgescheidenen nu juist niet! Zij hadden tegen vele gezangen juist ernstig bezwaar.

De kerkelijke twisten over de nieuwe gezangenbundel, maar ook over de modernistische prediking, waarin men de verkondiging van "algemene genade" ontwaarde, de verslapping van de kerkelijke tucht en het loslaten van de eis van "bekering en roeping" alvorens men tot de predikantenopleiding kon worden toegelaten, leidden tot de stichting van veel

kleine (huis)gemeenten, die later uitgroeiden tot zelfs redelijk grote kerkgenootschappen.

Er zijn geen archiefstukken waaruit zou kunnen blijken hoe de Charloisse Porsen op de nieuwe kerkelijke ontwikkelingen hebben gereageerd. Men zou dus kunnen concluderen dat zij de Hervormde Kerk van Charlois over het algemeen trouw zijn gebleven. Het grote aantal "bonders" onder de Porsen, de aan het calvinisme trouw geblevenen, alsmede de velen die behoren tot de (Christelijk) Gereformeerde Gemeenten, doen echter veronstellen dat zij in meerderheid de modernistische richting in de Hervormde Kerk hebben afgewezen.

Charlois was een plattelandsgemeente, gelegen in een conservatief agrarisch gebied dat weinig contacten had met de rest van de omliggende "wereld". Daardoor kreeg vrijzinnigheid er weinig kansen en daardoor is de godsdienstige opvoeding van veel Porsen "van huis uit" nog merkbaar, hetgeen niet zeggen wil dat er geen vrijzinnige of katholieke Porsen zouden zijn. Bovendien neemt bij de Porsen de onkerkelijkheid (secularisatie) van generatie tot generatie toe.

Al deze ontwikkelingen behoren bij de familiegeschiedenis en de historicus noteert die naar bevind van zaken, of hij het nu met die ontwikkelingen eens is of niet.

SLUITINGSDATUM PORS-POST

De kopij voor deze Pors-Post is op 15 februari naar de drukker gezonden, zodat familienieuws wat ons na deze datum bereikte, pas in de editie van juli/augustus kan worden geplaatst.

Wij doen een beroep op onze lezers en lezeressen ons hun nieuws steeds t i j d i g toe te sturen, opdat onze berichtgeving zo actueel mogelijk kan blijven.

Waarvoor bij voorbaat weer onze hartelijke dank.

INGEZONDEN

Geachte redactie,

Naar ik uit uw blad begrepen heb zijn de Porsen afkomstig van het voormalige dorp Charlois ten zuiden van Rotterdam.

Ik maak een studie van de voormalige gemeenten die door Rotterdam zijn geannexeerd en daarbij is menig artikel uit de Pors-Post mij zeer van dienst geweest.

Maar wist u wel dat in de zeventiende eeuw de Porsen te Charlois de grootste familie vormden? Zij waren nogal talrijk.

Zodra ik met mijn studie over Charlois klaar ben, zal ik u de resultaten toezenden.

Intussen houd ik mij aanbevolen voor alles wat deze studie zou kunnen vervolmaken.

Overigens mijn compliment voor uw familieblad. Zoals u ziet wordt dat ook door niet-Porsen gelezen.

Loon op Zand H.M. Molkenboer

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE:

Charlois was een betrekkelijk kleine gemeente, maar groot in oppervlakte. De behuizing bestond voornamelijk uit boerderijen en landarbeiderswoninkjes, eigenlijk meer landarbeidershutten.

Floor Vos schatte het aantal Porsen indertijd op 10% van de totale bevolking. Dat was voor "de grote trek" naar Rotterdam of naar dorpen in de omgeving.

zo, en nu even een kaartje schrijven met uw aanmelding als donateur.